

Tekststørrelse

Almindelig | Mellem | Stor

Print siden

Deadline hvert femte minut

- 05:00 - 20. dec. 2006

Den kriminelle kriminalchef

I 1997 BLEV Ekstra Bladet dømt for 'stærkt ærekrænkende' vurderinger af Odenses daværende chefkriminalinspektør Jens Erik Lehmann. I går var det Lehmanns tur til at blive dømt. Han blev takseret som alvorligt kriminell og straffet med 14 måneders fængsel.

DEN, DER LER sidst, ler bedst, hedder det ... Jo, tak. Men latteren her på bladet er noget anstrengt. For den injuriegang, som Lehmann vandt i Østre Landsret i 1997, kostede journalist Hanne Fücksel 10.000 kr. i bøder, chefredaktør Bent Falbert 50.000 kr. i bøder. Hertil skulle bladet betale 25.000 kr. for ærekrænkelsen, 50.000 kr. til dommens offentliggørelse og 30.000 kr. i sagsomkostninger til den plettede chefkriminalinspektør.

De penge kommer ikke automatisk tilbage. Foreløbig skal Lehmann og to andre svindlere af med 825.000 kr. i erstatning og 600.000 kr. til en revisionsrapport.

DOMMEN FOR mandatsvig går mere end ti år tilbage. For at opnå skattefradrag havde kriminalchefen som tusinder af andre købt anparter. Men investeringen gik galt, og han endte med at tabe en masse penge. Sammen med 2500 andre fornærmede skattetænkere dannede han en investorforening. Lehmann med den troværdige status som politichef blev kasserer.

KRITIKKEN AF HAM i Ekstra Bladet i 1996 gik ud på, at han blandede sin private økonomi sammen med investorforeningens. Afsløringen skabte uro på Odense Politigård, hvor personalet erklærede ham deres mistillid, ligesom politimesteren fandt omtalen uheldig.

Lehmann stævnedes avisen for at rense sig.

KØBENHAVNS BYRET frifandt imidlertid både journalist og chefredaktør, fordi omtalen blev fundet samfundsrelevant.

Lehmann ankede til Østre Landsret, hvor landsdommer Holger Kallehauge var retsformand. Han har altid udstrålet ubrydeligt sammenhold med politifolk. Således også denne gang. Den ædle kriminalchef fik medhold af retten i alt sit fusk. Den uhørt hårde dom over Ekstra Bladet blev netop begrundet med, at aviskritikken var særskilt belastende for en kriminalinspektør.

IKKE DESTO MINDRE havde Odense Politi fået nok af Lehmann, som blev forvist til Københavns Politi, hvor han fik ligegyldigt kontorarbejde.

Han fortsatte imidlertid som kasserer i investorforeningen, hvor han sammen med den øvrige ledelse brugte løs af de 2500 uheldige skattetænkere kontingenter på private luksusrejser m.v. Det kaldes mandatsvig at misbruge andres tillid - og omsider gennemførte bagmandspolitiet en straffesag imod deres gamle kollega, kasserer Lehmann, og kumpaner.

DENNE GANG kan Lehmann ikke indanke sin byretsdom for landsdommer Kallehauge. For dels er han gået af, dels foregår en eventuel anke ved Vestre Landsret. Det er uvist, om Lehmann tør løbe risikoen for en endnu hårdere dom.

Men indtil videre står det i hvert fald fast, at politiet ikke altid har ret i den sidste ende. Ikke engang en chefkriminalinspektør.

Men indtil videre står det i hvert fald fast, at politiet ikke altid har ret i den sidste ende. Ikke engang en chefkriminalinspektør.

Luk vindue

19. december 2006 13:09 | **Print fra www.bt.dk** | © B.T 19. December 2006 13:09

Eks-politichef dømt for mandatsvig

En tidligere chef i politiet blev tirsdag fundet skyldig i mandatsvig i en investorforening, hvor han var kasserer. Retten i Rødding fastsatte straffen til fængsel i et år og to måneder.

Den forhenværende chefkriminalinspektør Jens Lehmann skal dog kun afsone de to måneder. De sidste 12 måneder blev gjort betinget af, at han udfører 240 timers samfundstjeneste.

Domsmandsretten mente, at Lehmann, der bl.a. har arbejdet hos politiet i Odense og København, begik mandatsvig for 881.295 kroner.

To andre mænd, der ligeledes var tiltalt i sagen, fik samme straf.

/ritzau/

Tekststørrelse

Almindelig | Mellem | Stor

Print siden

Danmarks **største** net-avis

Deadline hvert femte minut

- 13:13 - 19. dec. 2006

Eks-politichef dømt for mandatsvig

Som kasserer i investorforening begik tidligere chefkriminalinspektør mandatsvig for 881.295 kroner, fastslog retten i Rødding

En tidligere chef i politiet blev tirsdag fundet skyldig i mandatsvig i en investorforening, hvor han var kasserer. Retten i Rødding fastsatte straffen til fængsel i et år og to måneder.

Den forhenværende chefkriminalinspektør Jens Lehmann skal dog kun afsone de to måneder. De sidste 12 måneder blev gjort betinget af, at han udfører 240 timers samfundstjeneste.

Domsmandsretten mente, at Lehmann, der bl.a. har arbejdet hos politiet i Odense og København, begik mandatsvig for 881.295 kroner.

To andre mænd, der ligeledes var tiltalt i sagen, fik samme straf.

Jens Lehmann på vej til møde i retten.
(Foto: Morten Bjørn Jensen) (JENSEN
MORTEN BJØRN)

[Forside](#) [Programmer](#) [Debat](#) [Kontakt](#) [Besøg](#) [TV SYD](#) [Støtteforeningen](#) [ClubSyd](#) [Kursus](#)Søg:

Tirsdag, d. 19/12-2006

Eks-politichef dømt for mandatsvig

Af:

 [print artikel]

En tidligere chefkriminalinspektør blev tirsdag fundet skyldig i mandatsvig i en investorforening, hvor han var kasserer. Retten i Rødding fastsatte straffen til fængsel i et år og to måneder.

Den forhenværende chefkriminalinspektør Jens Lehmann, der tidligere har arbejdet for blandt andet Kolding Politi, skal dog kun afsone de to måneder. De sidste 12 måneder blev gjort betinget af, at han udfører 240 timers samfundstjeneste.

Som kasserer i en investorforening begik han mandatsvig for 881.295 kroner, fastslog retten i Rødding.

To andre mænd, der ligeledes var tiltalt i sagen, fik samme straf. De tre blev frifundet for enkelte punkter i anklageskriftet, men blev dømt til i fællesskab at betale 600.000 kroner for den revision, som anklagemyndigheden har fået udført. Desuden skal mændene betale 813.421 kroner til Investorforeningen af 22.2 1995.

Ingen var mødt op i retten i Rødding, der siden marts har brugt mere end 30 retsdage på sagen, og både anklageren og de dømte har nu 14 dage til at beslutte om de vil anke sagen til landsretten.

Relaterede artikler:

Eks-kriminalchef havde svar på næsten alt (27/04-2006)

Dag 2 i svindelsag: Penge betalt tilbage (09/03-2006)

Politichef snød beviser i sø (08/03-2006)

Bestyrelse i forening anklaget for bedrageri (19/07-2005)

Tre tiltales for underslæb mod nødstedte investorer (14/07-2005)

TV SYD A/S El-vej 2b 6000 Kolding Tlf: 76 30 31 32 E-mail: tvsvyd@tvsvyd.dk

POLITIKEN.DK 19. dec 2006 kl. 12:55

Tidligere politichef dømt til samfundstjeneste

En tidligere chefkriminalinspektør forsøgte blandt andet at undgå straf ved at smide ringbind i vandet, da politiet kom.

En tidligere chefkriminalinspektør begik mandatsvig for 881.295 kroner.

Det skete i funktion som kasserer i en investorforening, som tilsyneladende af den dømte og andre blev brugt som et »tag-selv-bord«, som anklageren udtrykte det.

Retten i Rødning har kendt ham skyldig og har fastsat straffen til fængsel i et år og to måneder.

240 timers samfundstjeneste

Den forhenværende chefkriminalinspektør Jens Lehmann skal dog kun afsone de to måneder. De sidste 12 måneder blev gjort betinget af, at han udfører 240 timers samfundstjeneste.

To andre mænd, der ligeledes var tiltalt i sagen, fik samme straf.

Ringbind i søen

De tre blev irifundet for enkelte punkter i anklageskriftet, men blev dømt til i fællesskab at betale 600.000 kroner for den revision, som anklagemyndigheden har fået udført.

Desuden skal mændene betale 813.421 kroner til Investorforeningen.

Sagen har tidligere fået opmærksomhed i medierne, da Jens Lehmann under en ransagning i april 2003 først låste døren for politiet, dernæst smed han to ringbind i en nærliggende sø, og endelig fik politiet ikke sikret indholdet på en computer hos ham. Da man senere ville hente den, var den blevet destrueret.

Printet fra politiken.dk Torsdag 19. apr 2007

Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til egen, ikke-kommerciel brug.

Artiklen kan findes på adressen: <http://politiken.dk/indland/article215431.ece>

DR

Til Nyheder TV Radio Om DR
forsiden

Oversigt

[søg her](#)

Eks-politichef dømt for mandatsvig

19. dec. 2006 13.58 Odense

Den tidligere chefkriminalinspektør ved politiet i Odense, Jens Erik Lehmann, blev tirsdag fundet skyldig i mandatsvig i en investorforening, hvor han var kasserer.

Retten i Rødding fastsatte straffen til fængsel i et år og to måneder.

Jens Erik Lehmann skal dog kun afsone de to måneder. De sidste 12 måneder blev gjort betinget af, at han udfører 240 timers samfundstjeneste.

Domsmandsretten mente, at Lehmann begik mandatsvig for 881.295 kroner.

To andre mænd, der ligeledes var tiltalt i sagen, fik samme straf.

De tre blev frifundet for enkelte punkter i anklageskriftet, men blev dømt til i fællesskab at betale 600.000 kroner for den revision, som anklagemyndigheden har fået udført.

Desuden skal mændene betale 813.421 kroner til Investorforeningen af 22.2 1995.

Skrevet af: Christian Stokholm

Her finder du kommunen

Odense Kommune

Flakhaven 2
5000 Odense C

Tlf.: 66 13 13 72
Fax: 66 13 92 09
odense@odense.dk
www.odense.dk

© Copyright DR 2007. Materialet må ikke gengives uden tilladelse jævnfør lov om ophavsret.

[Forside](#) [Programmer](#) [Debat](#) [Kontakt](#) [Besøg](#) [TV SYD](#) [Støtteforeningen](#) [ClubSyd](#) [Kursus](#)Søg:

Torsdag, d. 27/04-2006

Eks-kriminalchef havde svar på næsten alt

Af:

[\[print artikel\]](#)

Koldings tidligere kriminalchef havde svar på næsten alt, da han torsdag for første gang blev afhørt i retten i Rødding. Her er han som kasserer i Investorforeningen af 22. februar 1995 sammen med foreningens formand og næstformand tiltalt for svindel til mere end 1,5 millioner kroner.

Koldings tidligere kriminalchef havde svar på næsten alt, da han torsdag for første gang blev afhørt i retten i Rødding. Her er han som kasserer i Investorforeningen af 22. februar 1995 sammen med foreningens formand og næstformand tiltalt for svindel til mere end 1,5 millioner kroner.

Foreningens formål var, at føre sager for kommanditister, der havde brændt fingrene på skattetænkning i specielt skibe. De tre tiltalte var foreningens "Rejsehold", og kørte den daglige drift. I foreningens vedtægter står der, at man ikke får betaling for arbejdet, men kun "positive dokumenterbare udgifter".

Fejl - eller godkendt

Eks-kriminalchefens forklaringer faldt i to afdelinger: Enten var pengene fejlagtigt udbetalt, men senere tilbageført, eller også var udgiften godkendt af en samlet bestyrelse og senere godkendt på en generalforsamling.

I første afdeling hørte en advokatregning på 5250 kroner til kriminalchefens tidligere kone, hvor hun havde haft en advokat med til en afhøring i en sag mod Odenses politimester. Også 25.000 kroner til et seminar i London med fruer lagde foreningen ud for.

I begge tilfælde blev beløbene betalt tilbage over de relevante mellemregnings-konto - konti som hele bestyrelsen havde - forklarede den pensionerede politimand. At konens regning var betalt af foreningen var en fejl, som hun selv opdagede, forklarede han.

Betalte penge tilbage

- Jeg tror, det var Christian (næstformanden red.), der gjorde opmærksom på, at vi kunne kritiseres for London-turen. Derfor betalte vi pengene tilbage over mellemregningskontoen, sagde den tiltalte eks-kriminalchef.

Regnskabet for mellemregningskontiene eksisterer ikke mere. Ifølge de tiltalte fordi det ikke var nødvendigt at beholde dem, mens anklagemyndigheden har tiltalt de tre for at destruere bilagsmateriale.

I en lang række tilfælde havde bestyrelse og/eller generalforsamlingen godkendt udgifterne ifølge Lehmann. Det gjaldt blandt andet 160.000 kroner til chefkriminalinspektørens ekskone, som dog kun fik 60.000 kr. udbetalt, for at være bogholder for foreningen.

72.000 kr. i el-tilskud

Desuden fik Rejseholdet over fire år udbetalt samlet 72.000 kroner i el-tilskud, et ekstraordinært kørselstilskud på 60.000 kroner og tilbagebetalt kontingentet til foreningen.

Den tiltalte kriminalchef forklarede, hvordan opgavens omfang voksede og voksede. Han mente, at beløbene ikke var urimelige, selv om udgifterne var skønnede, og ikke "dokumenterbare positive udgifter".

- Vi arbejdede vel et sted mellem 1200 og 1500 timer årligt. Jeg selv lavede intet andet bortset fra at gå på arbejde og arbejde i foreningen, sagde han.

Eneste indrømmelse, der kom fra den tidligere chefkriminalinspektør i Odense, var nogle advokatregninger som foreningen betalte for næstformanden.

- Det er beklager jeg. Det er en fejl, sagde han. Samtidig henviste han til at formanden mente, at sagen kunne have betydning for foreningen og derfor skulle betales.

40 retsdage

Afhøringen af den tidligere politichef fortsætter midt i maj. Senere skal resten af bestyrelsen forklare sig. Bestyrelsen brækkede midt over, da nogle mente, at de ikke kunne få detaljerede forklaringer om regnskabet fra Rejseholdet. Desuden skal deltagere fra generalforsamlingen afhøres og fortælle, hvor detaljeret chefkriminalinspektøren som kasserer fremlagde regnskaberne.

I alt er der afsat næsten 40 retsdage til sagen, der først ventes at slutte til efteråret.

Relaterede artikler:

Eks-politichef dømt for mandatsvig (19/12-2006)
Dag 2 i svindelsag: Penge betalt tilbage (09/03-2006)
Politichef smed beviser i sø (08/03-2006)

Bestyrelse i forening anklaget for bedrageri (19/07-2005)
Tre tiltales for underslæb mod nqdstedte investorer (14/07-2005)

TV SYD A/S El-vej 2b 6000 Kolding Tlf: 76 30 31 32 E-mail: tvsyd@tvsyd.dk

[Forside](#) [Programmer](#) [Debat](#) [Kontakt](#) [Besøg](#) [TV SYD](#) [Støtteforeningen](#) [ClubSy](#)

Torsdag, d. 09/03-2006

Dag 2 i svindelsag: Penge betalt tilbage

Af:

 [print artikel]

Bestyrelsen stod bag alle vedtagelser - eller pengene var betalt tilbage. Det var svaret på de anklagepunkter, som den første af tre anklagede svarede på i den omfattende svindelsag, som fortsatte i retten i Rødding.

Frirejse til London, ekstraordinært kørselstilskud på 60.000 kroner og refundering af kontingentet. Det fik alle i det såkaldte Rejsehold fra Investorforeningen af 22.2.1995 med hjemsted i Toftlund. Holdet bestod af formanden, næstformanden og kassereren, der dengang var chefkriminalinspektør.

Det var nogen af de anklagepunkter, som den tidligere formand blev afhørt om torsdag i retten i Rødding, da anklageren begyndte at gå ned i substansen i anklageskriftet. De tre er tiltalt for groft mandatsvig, underslæb og bedrageri mod foreningen til godt 1,6 millioner kroner.

Bevilget kontingentfritagelse

I næsten alle tilfælde havde han svar på rede hånd, og kun en enkelt gang kom han med en lille indrømmelse. Det var da anklageren spurgte, om der var hjemmel i foreningens vedtægter til at bevilge bestyrelsen kontingentfrihed. "Nej", lød det klare svar.

Ifølge vedtægterne skulle bestyrelsen kun have dokumenterbare positive udgifter refunderet.

Forslaget til kontingentfrihed kom ifølge formanden fra bestyrelsens suppleanter, fordi de ikke kunne få noget refunderet, men lagde et stort arbejde i foreningen.

Betalt tilbage, men regnskab er væk

Om rejsen til London forklarede han, at bestyrelsen ikke var blevet orienteret om rejsen, men desuden havde de alle tre betalt pengene tilbage, fordi "der kunne blive rejst kritik". Desværre er regnskabet tilsyneladende forsvundet, så tilbagebetalingen kunne ikke dokumenteres.

Trekløveret er også tiltalt for at have destrueret regnskabsmateriale, og den tidligere politichef desuden for at have destrueret en computer. Han "tabte" også to ringbind i en sø, da politiet ransagede hans hus.

Kørselstilskuddet var en fælles bestyrelsesbeslutning, forklarede formanden. Hele bestyrelsen havde fået 10.000 kroner i ekstra kørselstilskud, og dertil havde Rejseholdet fået 50.000 kroner. Årsagen var ifølge formanden, at man i de første år kun havde fået 0,50 krone i kørselsgodtgørelse og senere 1 krone.

Man gik over til kørsel efter statens takster og ville derfor dække de foregående års efterslæb.

Politichef kone var bogholder

Chefkriminalinspektørens kone var bogholder i foreningen, og hun skulle altså kontrollere om, der var bilag for kassererens - hendes mands - udbetalinger. For den ulejlighed fik hun mindst 60.000 kroner - det har Rejseholdet vedstået. men også her var der tale om en

styrelsesbeslutning, forklarede formanden.

I de næste retsmøder fortsætter afhøringen af de tiltalte, og derefter er der indkaldt flere end 30 vidner. Blandt vidnerne er de tidligere bestyrelsesmedlemmer, deltagere på generalforsamlinger og andre, der har haft kendskab til foreningens virke. I alt er der afsat 37 dages retsmøder med forventet dom midt i november.

Relaterede artikler:

Eks-politichef dømt for mandatsvig (19/12-2006)

Eks kriminalchef havde svar på næsten alt (27/04-2006)

Politichef smed beviser i sø (08/03-2006)

Bestyrelse i forening anklaget for bedrageri (19/07-2005)

Tre tiltales for underslæb mod nødstedte investorer (14/07-2005)

TV SYD A/S El-vej 2b 6000 Kolding Tlf: 76 30 31 32 E-m

DR

Til
forsiden

Nyheder TV Radio Om DR

Oversigt

[søg her](#)

Millionsvindel for retten i Rødding

08. mar. 2006 07.46 Krimi

To mænd fra henholdsvis Haderslev og Horsens og en tidligere leder af kriminalpolitiet i Odense sidder fra onsdag på anklagebænken i retten i Rødding - tiltalt for at have svindlet sig til lidt over 1,6 millioner kroner.

Som medlemmer af bestyrelsen i en investeringsforening med hjemsted i Toftlund skal de tre have bildt resten af foreningen ind, at de havde langt flere udgifter til kontorleje og advokater, end tilfældet var, hvorefter de angiveligt skulle have stoppet forskellen i udgifterne i egen lomme.

Desuden står de tre bestyrelsesmedlemmer anklaget for gennem syv år at have brugt medlemmernes penge på udenlandsrejser og teaterbilletter.

Alle tre nægter sig skyldige i alle forhold, oplyser deres forsvarere, der over for Radio Syd/P4 betegner sagen som en tynd kop te - udsprunget af personlige uoverensstemmelser i bestyrelsen.

Retssagen skulle egentlig have kørt ved retten i Toftlund, men på grund af sagens omfang blev den flyttet til Rødding, hvor der er mere plads.

Der er foreløbig afsat 32 retsdage til sagen, og dommen ventes først at falde til efteråret - tidligst i slutningen af oktober.

Skrevet af: Kim Malmgaard

**Kontakt Morgen på
Syd**

**Musikken i Radio
Syd/P4**

© Copyright DR 2007. Materialet må ikke gengives uden tilladelse jævnfør lov om ophavsret.

DR

Til
forsiden

Nyheder TV Radio Om DR

Oversigt

[søg her](#)

Ex-kriminalchef smed ringbind i sø

08. mar. 2006 13.16 Krimi

En ransagning i april 2003 hos Odenses tidligere kriminalchef Jens Erik Lehmann gik helt galt for politiet.

Først låste han døren for politiet, dernæst smed han to ringbind i en nærliggende sø, og endelig fik politiets it-folk ikke en kopi af harddisken fra en computer hos Lehmann. Da man senere kom og ville hente den, var den blevet destrueret.

Det kom frem i det første retsmøde i retten i Rødding torsdag, hvor tre mænd - den tidligere ledelse af Investorforeningen af 22.2.1995 - står tiltalt for groft mandatsvig, bedrageri og underslæb til mere end 1,6 millioner kroner.

Anklageren mener, at de gennem mere end syv år brugte foreningen som et tag selv bord. De tre nægter sig skyldige, og forsvarerne mener, at alt er foregået lovligt.

De kuriøse detaljer kom frem, da anklageren forelagde sagen for retten. Men forsvarerne mente, at anklageren ikke overholdt sin forpligtigelse til at fremlægge sagen objektivt.

Nogle af beløbene, der fremgår af anklageskriftet, er forkerte, anførte forsvaret. Den alvorligste anke er dog, at den samlede bestyrelse har godkendt trekløverets dispositioner. De tre - henholdsvis formand, næstformand og Lehmann som kasserer - udgjorde foreningens såkaldte rejsehold.

Foreningen blev oprettet af flere hundrede skuffede anpartshavere i kommanditselskaber, der ville lægge sag an mod moderselskabet for at have udsendt alt for optimistiske og misvisende prospekter. Rejseholdet var foreningens frontløbere i bestræbelserne på at samle materiale mod udbyderne af anparter, banker, revisorer m.v.

Ifølge anklagen fiplede de tre blandt andet med udgifter til kontorleje, så de tjente 570.000 kroner, de opskrev advokatregninger, og beholdt merudgiften selv, de holdt møder i London og Rom med fruer, og selv barbergrej lod de foreningen betale.

Førstedagen af sagen var i høj grad anklagerens dag, idet det var hans fremlæggelse af sagen, der satte dagsordenen. Fredag fortsætter sagen med afhøring af formanden. I alt skal der afhøres mere end 30 vidner, hvoraf forsvaret har indkaldt seks. Torsdag lagde retten yderligere fem retsdage til sagen, så der i alt skal holdes 37 retsmøder, og det tegner til, at den først slutter den 23. november.

Skrevet af: Ritzau

Vejret i dag

Mest skyet med regn af og til, og frisk vind til kuling fra sydvest og vest. Temp. omkring 10 grader. I aften opklaring og i nat tørt og klart vejr, ...

NYHEDSBREV

Få dine regionale
nyheder direkte i
mailboxen

© Copyright DR 2007. Materialet må ikke gengives uden tilladelse jævnfør lov om ophavsret.

[Forside](#) [Programmer](#) [Debat](#) [Kontakt](#) [Besøg](#) [TV SYD](#) [Støtteforeningen](#) [ClubSyd](#) [Kursus](#)Søg:

Torsdag, d. 09/03-2006

Dag 2 i svindelsag: Penge betalt tilbage

Af:

[\[print artikel\]](#)

Bestyrelsen stod bag alle vedtagelser - eller pengene var betalt tilbage. Det var svaret på de anklagepunkter, som den første af tre anklagede svarede på i den omfattende svindelsag, som fortsatte i retten i Rødning.

Friløse til London, ekstraordinært kørselstilskud på 60.000 kroner og refundering af kontingentet. Det fik alle i det såkaldte Rejsehold fra Investorforeningen af 22.2.1995 med hjemsted i Toftlund. Holdet bestod af formanden, næstformanden og kassereren, der dengang var chefkriminalinspektør.

Det var nogen af de anklagepunkter, som den tidligere formand blev afhørt om torsdag i retten i Rødning, da anklageren begyndte at gå ned i substansen i anklageskriftet. De tre er tiltalt for groft mandatsvig, underslæb og bedrageri mod foreningen til godt 1,6 millioner kroner.

Bevilget kontingentfritagelse

I næsten alle tilfælde havde han svar på rede hånd, og kun en enkelt gang kom han med en lille indrømmelse. Det var da anklageren spurgte, om der var hjemmel i foreningens vedtægter til at bevilge bestyrelsen kontingentfrihed. "Nej", lød det klare svar.

Ifølge vedtægterne skulle bestyrelsen kun have dokumenterbare positive udgifter refunderet.

Forslaget til kontingentfrihed kom ifølge formanden fra bestyrelsens suppleanter, fordi de ikke kunne få noget refunderet, men lagde et stort arbejde i foreningen.

Betalt tilbage, men regnskab er væk

Om rejsen til London forklarede han, at bestyrelsen ikke var blevet orienteret om rejsen, men desuden havde de alle tre betalt pengene tilbage, fordi "der kunne blive rejst kritik". Desværre er regnskabet tilsyneladende forsvundet, så tilbagebetalingen kunne ikke dokumenteres.

Trekløveret er også tiltalt for at have destrueret regnskabsmateriale, og den tidligere politichef desuden for at have destrueret en computer. Han "tabte" også to ringbind i en sø, da politiet ransagede hans hus.

Kørselstilskuddet var en fælles bestyrelsesbeslutning, forklarede formanden. Hele bestyrelsen havde fået 10.000 kroner i ekstra kørselstilskud, og dertil havde Rejseholdet fået 50.000 kroner. Årsagen var ifølge formanden, at man i de første år kun havde fået 0,50 krone i kørselsgodtgørelse og senere 1 krone. Man gik over til kørsel efter statens takster og ville derfor dække de foregående års efterslæb.

Politichef kone var bogholder

Chefkriminalinspektørens kone var bogholder i foreningen, og hun skulle altså kontrollere om, der var bilag for kassererens - hendes mands - udbetalinger. For den ulejlighed fik hun mindst 60.000 kroner - det har Rejseholdet vedgået, men også her var der tale om en styrelsesbeslutning, forklarede formanden.

I de næste retsmøder fortsætter afhøringen af de tiltalte, og derefter er der indkaldt flere end 30 vidner. Blandt vidnerne er de tidligere bestyrelsesmedlemmer, deltagere på generalforsamlinger og andre, der har haft kendskab til foreningens virke. I alt er der afsat 37 dages retsmøder med forventet dom midt i november.

Relaterede artikler:

Eks-politichef dømt for mandatsvig (19/12-2006)
Eks-kriminalchef havde svar på næsten alt (27/04-2006)
Politichef smed beviser i sø (08/03-2006)
Bestyrelse i forening anklaget for bedrageri (19/07-2005)
Tre tiltales for underslæb mod nødstedte investorer (14/07-2005)

TV SYD A/S El-vej 2b 6000 Kolding Tlf: 76 30 31 32 E-mail: tvsyd@tvsyd.dk

[Forside](#) [Programmer](#) [Debat](#) [Kontakt](#) [Besøg](#) [TV SYD](#) [Støtteforeningen](#) [ClubSy](#)

Onsdag, d. 08/03-2006

Politichef smed beviser i sø

Af:

 [print artikel]

Ransagning hos tidligere kriminalchef gik i kuk for politiet: To ringbind blev smidt i sø, og en computer med materialet blev destrueret. Det fremgik af første retsdag i Rødding i en sag om groft mandatsvig, bedrageri og underslæb til mere 1,6 mio. kr.

Kriminalpolitiet i Haderslev har efterforsket sagen, som går helt tilbage til 2001.

En ransagning hos Odenses tidligere kriminalchef, som også har haft chefter i sønderjyske politikredse, gik helt galt for politiet. Først låste han døren for politiet, dernæst smed han to ringbind i en nærliggende sø, og endelig fik politiets it-folk ikke en kopi af harddisken fra en computer hos den fhv. politichef. Da man senere kom og ville hente den, var den blevet destrueret.

Det kom frem i det første retsmøde i retten i Rødding onsdag, hvor tre mænd - den tidligere ledelse af Investorforeningen af 22.2.1995 med hjemsted i Toftlund - står tiltalt for groft mandatsvig, bedrageri og underslæb til mere end 1,6 millioner kroner.

Anklager: Et tag-selv-bord

Anklageren mener, at de gennem mere end syv år brugte foreningen som et tag-selv-bord. De tre nægter sig skyldige, og forsvarerne mener, at alt er foregået lovligt.

Sagen opstod i løbet af 2001, da en del af bestyrelsen mistede tilliden til formandskabet og gik til politiet. Længe lykkedes det formandskabet at få lagt sagen på is hos myndighederne, blandt andet gennem eksklusion af bestyrelses-medlemmer, hvilket var en langvarig praksis i foreningen.

Desuden destruerede de tre ifølge anklagen bilag, inden politiet kom ind i sagen. Men i marts 2003 lykkedes det politiet at få en ransagningskendelse i retten mod de tre, der i dag er anklaget.

Hørte plask i sø

Hos formanden fik politiet den 8. april på en halvt times tid udleveret papirer og en computer. Ransagningen hos næstformanden tog cirka det samme, og her nøjedes politiet med at tage papirer med, men hos kasseren, den tidligere politichef, opstod der problemer - her tog ransagningen næsten to timer.

Da ransagningsholdet kom, blev dørene i den skyttebolig, han boede i, låst. Kort tid efter hørte politifolkene fra Haderslev et plask fra en sø, der grænser op til huset. Så bliver dørene åbnet, og lidt efter opdager en betjent et gult ringbind i søen.

"Søbilagene"

Den tidligere politichef oplyser, at han har tabt et ringbind ud af vinduet på første sal af huset, og han samler ringbindet op fra søen. Lidt senere opdager en anden betjent et blåt ringbind i søen, men denne gang er beboeren ikke behjælpelig, og en betjent må ud i søen og hente ringbindet. Baamandspolitiet kaldte efterfølgende papirerne "søbilagene".

Politiets it-folk tog desuden en kopi af en del af harddisken, men den viste sig senere ikke at indeholde oplysninger af betydning. Derfor anmoder politiet retten om en genransagning hos kassereren, og retten giver tilladelsen.

Det fortæller kassererens daværende forsvarer ham, og han svarer, at han ingen indvendinger har. Da politiet dukker op, er computeren imidlertid forsvundet, og anklageren oplyste i retten, at den var blevet skilt i tre dele, der var dumpet i tre containere på Fyn. 14 dage senere trækker politichefens daværende advokat sig fra sagen.

- Denne ransagning lever på ingen måde op til de krav, der stilles til en ransagning. Det beklager jeg, men sådan er det, sagde anklager Knud Damgaard Kisbye fra Bagmandspolitiet.

Forsvarere kritiserede

De kuriøse detaljer kom frem på førstedagen af retssagen, hvor anklageren i høj grad satte dagsordenen ved sin fremlæggelse af sagen. Men forsvarerne mente, at han ikke overholdt sin forpligtigelse til at fremlægge sagen objektivt.

I visse tilfælde mente de, at beløbene, der fremgår af anklageskriftet, er forkerte, men deres alvorligste anke er, at den samlede bestyrelse har godkendt trekløverets dispositioner.

Ifølge anklagen fiklede de tre blandt andet med udgifter til kontorleje, så de tjente 570.000 kroner, de opskrev advokatregninger og beholdt merudgiften selv, de holdt møder i London og Rom med fruer, og selv barbergrej lod de foreningen betale.

Torsdag fortsætter sagen med afhøring af formanden, og i alt skal der afhøres flere end 30 vidner, hvoraf forsvaret har indkaldt seks. Onsdag lagde retten yderligere fem retsdage til sagen, så der i alt skal holdes 37 retsmøder, og holder tidsplanen, slutter den først den 23. november. De kuriøse detaljer kom frem, da anklageren forelagde sagen for retten. Men forsvarerne mente, at anklageren ikke overholdt sin forpligtigelse til at fremlægge sagen objektivt.

Relaterede artikler:

Eks-politichef dømt for mandatsvig (19/12-2006)

Eks-kriminalchef havde svar på næsten alt (27/04-2006)

Dag 2 i svindelsag: Penge betalt tilbage (09/03-2006)

Bestyrelse i forening anklager for bedragen (19/07 2005)

Tre tiltales for underslæb mod nødstedte investorer (14/07-2005)

TV SYD A/S El-vej 2b 6000 Kolding Tlf: 76 30 31 32 E-m

[Nyheder](#)
[Sport](#)
[Redaktion](#)
[Annoncer](#)
[Abonnement](#)
[Sydslesvigkalender](#)

[Forside](#)
[Artikel \(forside\)](#)
[Debat](#)
[Vejrudsigten](#)
[Impressum](#)
[Kontakt](#)
[Login](#)
[Søg i avisens arkiv:](#)

Gratis små-annoncer!

Har du en privat små-annonce til Flensborg Avis, så klik her eller på.

ANNONCER

FLENSBURG
AVIS

Vedtaget på 1. generalforsamling

[Tilbage...](#)

06.03.2006

Kriminalchef knaldet af kolleger

Svindel. Tre bestyrelsesmedlemmer i investeringsforening - heriblandt en tidligere kriminalchef - er på anklagebænken for svindel til mere end 1,6 millioner kroner.

Haderslev. I årevis arbejdede han i kriminalpolitiet med at sende kriminelle bag tremmer, og han var dygtig til det. På højdepunktet af sin karriere var han leder af kriminalpolitiet i Odense med titel af chefkriminalinspektør. Siden gik det ned ad bakke.

Det foreløbige nulpunkt når Jens Erik Lehmann på onsdag, når han sidder på anklagebænken i retten i Rødding, tiltalt for groft mandatsvig og underslæb for mere end 1,6 millioner kr. Sammen med ham sidder formanden og næstformanden fra "Investeringsforeningen af 22.2.1995", hvor Lehmann var kasserer.

Ifølge anklageskriftet boltrede de tre bestyrelsesmedlemmer sig i mere end syv år for medlemmernes penge og fik på den konto betalt computerudstyr, udenlandsrejser, teaterbilletter og restaurantbesøg - ofte med fruer. Sågar barbergrej lod de foreningen betale.

Kriminalpolitiet i Haderslev indledte efterforskningen i marts 2003 og har fået hjælp af Bagmandspolitiet. En revisor har undersøgt pengenes vandring i foreningen, og ifølge revisionsundersøgelsen har medlemmerne mistet de mange penge på grund af de tre mænds dispositioner.

Retten har beskikket en advokat til at varetage medlemmernes interesser og til at opføre erstatningskravet.

Der har før været offentlig blæst om investorforeningen og kassereren, Jens Erik Lehmann. Da han var leder af kriminalpolitiet i Odense, blev han forflyttet til København efter beskyldninger om at have brugt tjenestebil og en fax på politigården til private formål.

Fiflede med regninger

Blandt de store poster i anklageskriftet er et beløb på 570.000 kr. Ifølge tiltalen skal de tre

Torsdag

Flensborg-Avis
Postfach 2662
24916 Flensburg
+49 461 5045-0

**Torsdag
19. april
2007**

bestyrelsesmedlemmer have bildt resten af foreningen ind, at de havde udgifter til kontorleje på 855.000 kr. i løbet af en fire-årig periode, mens udgiften reelt kun var på 285.000 kr.

En anden større post - knap 300.000 kr - er fremkommet ved, at trekløveret fiklede med regninger fra tre advokater. De angav advokatudgifterne højere, end de var, og scorede ifølge anklageskriftet forskellen selv. De tre har også ladet investorforeningen sælge computerudstyr til sig for kun 2250 kr., selv om udstyret var mindst 19.500 kr. værd.

I det lange anklageskrift kan man læse, at de har betalt den tidligere politichefs kone 160.000 kr. "uden den øvrige bestyrelses vidende og godkendelse". Samtidig er der en for høj kørselsafgift, rejser og en ekstraordinær feriegodtgørelse på 15.000 kr. til hver. Sidste berammede retsmøde er den 12. oktober.

/ritzau/

► [Tilbage...](#)

Kontakt redaktionen

Hvis du vil i kontakt med redaktionen, så kan du finde vores telefon- og emailiste under kontakmlinket til venstre.

► [Telefon- og Emailiste](#)

© 2004-2006 Flensburg Avis

Krimi - 05-03-2006 kl. 13:14

Kriminalchef under anklage

Af Torben Nielsen

Odenses tidligere kriminalchef Jens Erik Lehmann er sammen med to andre bestyrelsesmedlemmer i en investeringsforening tiltalt for svindeltil 1,6 millioner kroner. sagen kommer for retten i Rødding på onsdag.

Ifølge anklageskriftet boltrede de tre bestyrelsesmedlemmer sig i mere end syv år for medlemmernes penge og fik på den konto betalt computerudstyr, udlandsrejser, teaterbilletter og restaurationsbesøg.

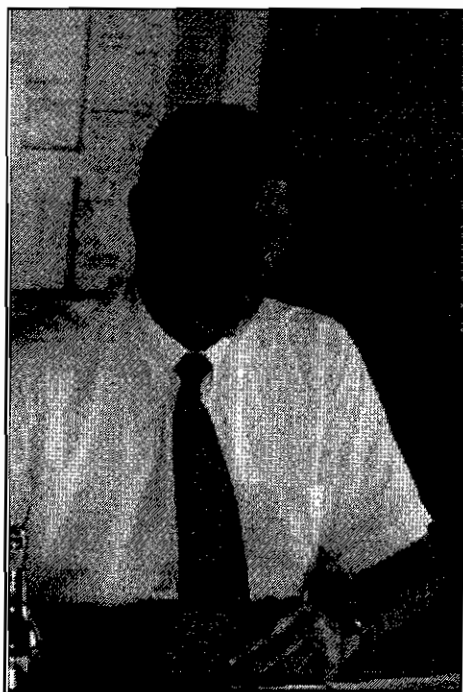
Blandt de store poster i anklageskriftet er et beløb på 570.000 kroner. Ifølge tiltalen skal de tre bestyrelsesmedlemmer have bildt resten af foreningen ind, at de havde udgifter til kontorleje på 855.000 kroner i løbet af en fire-årig periode, mens den reelle udgift kun var 285.000 kroner.

Sagen ventes først afsluttet til efteråret.

Andre artikler om samme emne:

- 19-12-2006 Eks-politichef dømt for mandatsvig
- 08-03-2006 Tidligere kriminalchef smed ringbind i sø før ransagning
- 19-07-2005 Ekskriminalchef fra Odense tiltalt for mandatsvig

[12.08.2005 01:00]

I 1990'erne var Jens Erik Lehmann en højt profileret kriminalchef i Odense. I dag er han anklaget for svindel til mindst 1,6 mio. kr. Arkivfoto:
Hans Østergaard
Foto: Hans Østergaard

Kriminalchef anklaget for millionsvindel

Tidligere chef for kriminalpolitiet i Odense fråsede for 1,6 mio.

Af Jacob Vestergaard

Odense: En gang var Jens Erik Lehmann hyppigt i aviserne og på tv, når han som chef for kriminalpolitiet i Odense forklarede om jagt på drabsmænd, voldtægtsforbrydere og svindlere.

I dag er han selv blevet kernekunde hos politiet, som har brugt de seneste år på at opklare en række grove tilfælde af økonomisk kriminalitet, som den nu pensionerede politimand angiveligt har været med til at begå som bestyrelsesmedlem i en investorforening.

Isamarbejde med politiet i Haderslev har Bagmandspolitiet lavet et fem sider langt anlageskrift.

Papiret opregner en serie tilfælde af groft mandatsvig, underslæb, bedrageri og destruktion af bevismateriale, som den 64-årige Lehmann skal have begået sammen med to andre bestyrelsesmedlemmer i årene 1996 til 2003.

Sammenlagt skal de tre mænd have svindlet sig til eller forbrugt knap 1,6 mio. kr..

Værste anklage er 21 tilfælde af 'mandatsvig af særlig grov beskaffenhed', som til forskel fra ordinær mandatsvig har en strafferamme, der går op til otte år.

160.000 til konen

De tre bestyrelsesmedlemmer har tilsyneladende brugt investorforeningens penge som et middel til at forsøge deres privatliv.

Blandt andet udbetalte foreningen over en periode på fire år 160.000 kr. til Jens Erik Lehmanns kone, Kirsten Lehmann, angiveligt helt uden grund, idet hun end ikke var medlem af foreningen.

De tre fik også foreningen til at betale dem store eltilskud, en rejse til London med fruerne, broafgifter, tobak, kørselstilskud, bilvaske, Falck-abonnementer, togkort, et satellit-tv abonnement, barberblade og en tur i balletten med hustruerne for at se Nøddeknækkeren.

I alt har de tre ifølge anklagemyndigheden begået mandatsvig for 750.000 kr.

Snød medlemmer

Derudover er de tre som formand, næstformand og kasserer tiltalt for underslæb ved at have sat foreningens udgifter til advokater 300.000 kr. for højt, og for selv at have scoret gevinsten.

Nogenlunde samme fremgangsmetode skulle de tre have brugt, da de gennem fem år bedrog de 2500 medlemmer ved at oplyse, at udgifterne til kontorleje var på 855.000 kr., selv om de reelt kun var på 285.000 kr.

De overskydende 570.000 kr. mener politiet, at de tre bestyrelsesmedlemmer selv har modtaget.

Under en ransagning i sit daværende hjem på Ørbæk-kanten skulle Jens Erik Lehmann også have smidt flere ringbind med dokumenter i en sø, men regnskabsmaterialet blev reddet op af tidligere kolleger.

Lod sig degradere

Lehmann er tidligere straffet for offentligt at vise billeder fra en drabsefterforskning og for at have krænket nogle tidligere direktørers ære.

Desuden undgik han formentlig både en retssag og en disciplinærsag, da han frivilligt indvilgede i at blive både degraderet og forflyttet, efter at det var kommet frem, at han muligvis havde brugt både tjenestebil og -fax til private formål. Han er nu pensioneret og bor i Aabenraa.

Fyn - 19-07-2005 kl. 12:26

Ekskriminalchef fra Odense tiltalt for mandatsvig

Af Signe Lønholdt

Den tidligere leder af kriminalpolitiet i Odense, Jens Erik Lehmann, er i sin egenskab af kasserer i Investerforeningen 22.2 1995, blevet tiltalt for groft mandatsvig. Sammen med to andre medlemmer i foreningens ledelse har han boltret sig i medlemmernes penge - tilsammen har de svindlet for 1,6 millioner kroner.

-

Den tidligere leder af kriminalpolitiet i Odense, Jens Erik Lehmann, er i sin egenskab af kasserer i Investerforeningen 22.2 1995, blevet tiltalt for groft mandatsvig. Sammen med to andre medlemmer i foreningens ledelse har han boltret sig i medlemmernes penge - tilsammen har de svindlet for 1,6 millioner kroner.

I syv år har de tre bestyrelsesmedlemmer suget af investorforeningens kasse. Udenlandsrejser, computerudstyr, teaterbilletter og restaurantbesøg - ja selv penge til barbergrej er blevet trukket ud af foreningens kasse.

Sigtelsen blev rejst for to år siden og nu er anklageskriftet på plads. Sagen skal behandles af retten i Rødding, og retten har beskikket en advokat til at varetage medlemmernes interesser og opgøre erstatningskravet, skriver Ritzau. Efterforskningen er blevet udført af Bagmandspolitiet i samarbejde med kriminalpolitiet i Haderslev.

Andre artikler om samme emne:

19-12-2006 Eks-politichef dømt for mandatsvig

08-03-2006 Tidligere kriminalchef smed ringbind i sø før ransagning

05-03-2006 Kriminalchef under anklage

[Forside](#) [Programmer](#) [Debat](#) [Kontakt](#) [Besøg](#) [TV SYD](#) [Støtteforeningen](#) [ClubSyd](#) [Kursus](#)Søg:

Tirsdag, d. 19/07-2005

Bestyrelse i forening anklaget for bedrageri

Af:

[\[print artikel\]](#)

I over syv år boltrede tre bestyrelsesmedlemmer i Investorforeningen 22.2 1995 sig for medlemmernes penge og fik på den konto betalt udenlandsrejser, computerudstyr, teaterbilletter og restaurantbesøg - og endda barbergrej.

Det mener politiet i Haderslev, der ifølge anklageskriftet mod henholdsvis formanden, næstformanden og kassereren har tiltalt de tre for groft mandatsvig og underslæb for over 1,6 millioner kroner.

Hensigten men foreningen var at hjælpe investorer, der havde tabt penge på anpartseventyr.

Det er mere end to år siden, at politiet rejste sigtelse mod de tre bestyrelsesmedlemmer af Investorforeningen 22.2 1995, og nu er tiltalen så på plads.

Efterforskningen er udført af Bagmandspolitiet i samarbejde med kriminalpolitiet i Haderslev. En revisor har undersøgt pengenes vandring i foreningen, hvis medlemmer - ifølge tiltalen - altså har mistet mange penge på grund af de tre mænds dispositioner.

Retten har beskikket en advokat til at varetage foreningens medlemmers interesser og til at opføre erstatningskravet. Straffesagen skal behandles af retten i Rødding.

Tidligere politimand sad på pengekasen

Der har før været offentlig blæst om investorforeningen og kassereren, Jens Erik Lehmann, der tidligere har været ansat i politiet. En overgang var han leder af kriminalpolitiet i Odense, men blev forflyttet til København, da han blev beskyldt for at have brugt tjenestebil og en fax på politigården til private formål.

Blandt de helt store poster i anklageskriftet er et beløb på 570.000 kroner. Ifølge tiltalen skal de tre bestyrelsesmedlemmer have bildt resten af foreningen ind, at de havde udgifter til kontorleje på 855.000 kroner i løbet af en fireårig periode, mens udgiften reelt kun var på 285.000 kroner.

De tre har også ladet investorforeningen sælge computerudstyr til sig for kun 2250 kroner selvom udstyret var mindst 19.500 kroner værd. I det lange anklageskrift kan man også læse, at politiet mener, at de har betalt den tidligere politimands kone 160.000 kroner "uden den øvrige bestyrelses vidende og godkendelse".

Samtidig er der en lang række andre beløb blandet andet for høje kørepenge, rejser og en ekstraordinær feriegodtgørelse på 15.000 kroner til hver.

Relaterede artikler:

Eks-politichef dømt for mandatsvig (19/12-2006)

Eks-kriminalchef havde svar på næsten alt (27/04-2006)

Dag 2 i svindelsag: Penge betalt tilbage (09/03-2006)

Politichef smed beviser i sø (08/03-2006)

Tre tiltales for underslæb mod nødstedte investorer (14/07-2005)

TV SYD A/S El-vej 2b 6000 Kolding Tlf: 76 30 31 32 E-mail: tvsyd@tvsyd.dk

[Forside](#) [Programmer](#) [Debat](#) [Kontakt](#) [Besøg](#) [TV SYD](#) [Støtteforeningen](#) [ClubSy](#)

Torsdag, d. 14/07-2005

Tre tiltales for underslæb mod nødstedte investorer

Af:

 [print artikel]

Tre bestyrelsesmedlemmer i en investorforening er blevet tiltalt for underslæb og mandatsvig. Det oplyser vicepolitimester Asger Tei i Haderslev, men det præcise beløb ønsker han ikke at sige noget om.

- Der er tale om et større beløb, siger anklageren.

Det er mere end to år siden, at politiet rejste sigtelse mod de tre bestyrelsesmedlemmer af Investorforeningen 22.2 1995.

Efterforskningen er udført af Bagmandspolitiet i samarbejde med kriminalpolitiet i Haderslev, og en revisor har undersøgt pengenes vandring i foreningen, hvis medlemmer - ifølge tiltalen - altså har mistet mange penge på grund af de tre mænds dispositioner.

Retten har beskikket en advokat til at varetage foreningens medlemmers interesser og til at opgøre erstatningskravet. Straffesagen skal behandles af retten i Rødding.

- På nuværende tidspunkt ønsker jeg ikke at sige mere, lyder det fra vicepolitimester Asger Tei, der ikke vil oplyse de tiltaltes navne.

TV SYD erfarer, at det blandt andre drejer sig om en mag. art. fra Haderslev og en falckredder fra Toftlund.

Politimand i søgelyset

Der har før været offentlig blæst om investorforeningen og kassereren, Jens Erik Lehmann, der tidligere har været ansat i politiet.

En overgang var han leder af kriminalpolitiet i Odense, men blev forflyttet til København, da han blev beskyldt for at have brugt tjenestebil og en fax på politigården til private formål.

I 1997 vandt han i Østre Landsret en injurieresag mod Ekstra Bladet, der havde beskyldt ham for at skjule penge fra investeringsfonden på sin egen konto.

Da sigtelsen mod Lehmann blev rejst i 2003, sagde hans forsvarer, Sysette Vinding Kruse:

- Han har ikke gjort noget forkert. Sigelsen er helt uunderbygget. Det handler om, at nogle bestyrelsesmedlemmer er blevet sure på hinanden, og de har så fået held til at få politiet til at gå deres ærinde, sagde advokaten.

Hensigten med investeringsforeningen var at hjælpe nødstedte anpartshavere med rådgivning og eventuelle sagsanlæg mod udbyderne.

Under injurieresagen kom det frem, at foreningen fik 2.400 medlemmer. I det første år blev der indbetalt godt 2,2 millioner kroner.

Relaterede artikler:

Eks-politichef dømt for mandatsvig (19/12-2006)

Eks-kriminalchef havde svar på næsten alt (27/04-2006)

Day 2 i svindelsag: Penge betalt tilbage (09/03-2006)

Politichef smed beviser i sø (08/03-2006)

Bestyrelse i forening anklaget for bedrageri (19/07-2005)

TV SYD A/S El-vej 2b 6000 Kolding Tlf: 76 30 31 32 E-m

Kilde: Højesteret

Dato: 23-06-1999

Sagsnummer: 1999.1572

(Mediejuras resumé) En journalist og redaktøren ved Ekstra Bladet blev dømt for injurier mod en kriminalinspektør, der i sin fritid var kasserer for en investeringsforening. Beskyldningerne gik på sammenblanding af investeringsforeningens midler med privatøkonomien. Byretten frifandt og lagde til grund, at journalisten og redaktøren havde tilstrækkelig grund til at tro på sandheden, da artiklerne blev skrevet. De blev dømt ved landsretten.

H.D. 23. juni 1999 i sag I 99/1998

A (adv. Peter Giersing, Kbh.) mod kriminalinspektør Jens Lehmann (adv. Erik Hørlyck, Århus).

Københavns Byrets dom 19. juni 1997 (afd. C).

Under denne sag, hvor dommen i henhold til retsplejelovens § 366 a, stk. 2, affattes uden fuldstændig sagsfremstilling, har sagsøgeren, chefkriminalinspektør Jens Lehmann, nedlagt følgende påstande over for de sagsøgte, ansvarshavende redaktør Bent Falbert og journalist Hanne Fücksel, begge Ekstra Bladet:

1. Følgende sigtelser i Ekstra Bladet for den 23. januar 1996 på forsiden og side 4-5 kendes ubeføjede:

a) »Krimi-chef skjuler formue ulovligt«.

b) »Den øverste chef for kriminalpolitiet i Odense, chefkriminalinspektør Jens Erik Lehmann har snart i 1 år praktiseret en ulovlig og yderst uheldig sammenblanding af sin private økonomi og økonomien i en forening med ca. 2500 medlemmer, hvori Lehmann er kasserer«.

c) »Der er sket en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi«.

Følgende sigtelse i Ekstra Bladets »spiseseddel« for den 23. januar 1996 kendes ubeføjet:

d) »Krimi-chef taget i fusk«.

2. De sagsøgte idømmes straf af bøde eller hæfte.

3. De sagsøgte tilpligtes in solidum at udrede omkostningerne ved offentliggørelse af domsslutningen og domsgrundene i en eller flere offentlige tidender.

4. De sagsøgte tilpligtes in solidum at betale en godtgørelse på kr. 200.000, subsidiært et mindre beløb, med procesrente fra sagens anlæg den 23. januar 1996.

Sagsøgeren har under sagen adciteret landsretssagfører A, og over for denne nedlagt følgende påstande:

1. Følgende sigtelse i skrivelse af 12. januar 1996, der er omtalt og delvist gengivet i Ekstra Bladet den 23. januar 1996, kendes ubeføjet:

»Der er herved sket en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi«.

2. Sagsøgte idømmes straf af bøde.

3. Sagsøgte tilpligtes at udrede omkostningerne ved offentliggørelse af domsslutningen og domsgrundene i en eller flere offentlige tidender.

4. Sagsøgte tilpligtes at betale en godtgørelse på kr. 50.000, subsidiært et mindre beløb, med procesrenter fra sagens anlæg den 27. marts 1996.

De sagsøgte og adciterede har påstået frifindelse.

Der er afgivet forklaring af sagsøgeren, de sagsøgte og adciterede samt af vidnerne Ole Henriksen, Thomas Søndergaard og Hanne Nording.

Sagsøgeren forklarede, at han var med til at stifte investorforeningen i starten af 1995. Hensigten var at hjælpe nødstedte kommanditister med rådgivning og eventuelle sagsanlæg mod udbyderkoncernen. Det første officielle møde blev holdt den 22. februar 1995. Stifterne betalte hver 500 kr. som startkapital. Efter sagsøgerens opfattelse var

foreningen etableret på det tidspunkt, man besluttede at etablere den, d.v.s. den 22. februar 1995. Der kom efterhånden mange medlemmer til. Ca. en gang om måneden udsendtes »Medlemsinformation« til alle medlemmer. Bestyrelsen havde daglig kontakt med medlemmer, der henvendte sig. På det første bestyrelsesmøde blev opgaverne fordelt midlertidigt indtil første generalforsamling. Ole Henriksen blev formand og stod for medlemsregistreringen, sagsøgeren blev kasserer, mens Thomas Søndergaard skulle tage sig af bogføringen. Vedtægterne blev udsendt af Ole Henriksen til medlemmerne sammen med et medlemsbevis. Sagsøgeren ved ikke, om det var anført, at det var et udkast til vedtægter. Der var i bestyrelsen enighed om, at vedtægterne skulle følges. Hvis reglerne var uhensigtsmæssige, skulle de ændres på en kommende generalforsamling.

Sagsøgeren arbejdede efter vedtægterne, men sendte dem ikke til Unibank, da de ikke var generalforsamlingsgodkendt. Det var bestyrelsens ønske, at sagsøgeren som kasserer fik eneret til at disponere over foreningens midler, idet man udtalte tillid til ham i kraft af hans stilling. Han krævede, at en ekstern revisor foretog kontrol hvert kvartal, og at en statsautoriseret revisor reviderede årsopgørelsen. Revisorerne har aldrig haft anledning til anmærkninger. Det viste sig uhensigtsmæssigt at følge vedtægternes bestemmelser vedrørende dispositioner på over 30.000 kr., hvorfor sagsøgeren fik en stående mundtlig tilladelse til at disponere. Unibank fik skriftlig besked herom i december 1995. Bemyndigelsen med eneprokura er aldrig blevet tilbagekaldt. Han har altid holdt foreningens midler fuldstændig adskilt fra egne midler. Han redegjorde på hvert bestyrelsesmøde for foreningens økonomi og forbruget. Han medbragte kassekladder og saldoudskrift fra banken. Bilagene blev overgivet til Thomas Søndergaard, der imidlertid ikke havde forstand på bogføring. Det blev derfor besluttet at overlade dette arbejde til sagsøgerens kone, der til daglig arbejder med bogføring. Medlemsregistreringen hos Ole Henriksen var kaotisk og kunne ikke samkøres med bogføringen. Medlemsregistreringen blev derfor overladt til bestyrelsesmedlem Jens B. Petersen. Som følge af disse forhold blev der først foretaget intern revision den 10. januar 1996. Den interne revisor Morten Sørensen er assurandør. Han mødte op hos sagsøgeren og foretog revision på baggrund af alle bilag. Han mente ikke, det var et problem, at sagsøgeren var enedispositionsberettiget. Han har fået vedtægterne, men sagsøgeren husker ikke hvornår.

Der opstod tidligt i bestyrelsen en ide om at lave en sikringskonto, der skulle virke, hvis nogen skulle gøre forsøg på at neutralisere bestyrelsen ved at rejse krav mod de enkelte medlemmer. Sagsøgeren var imidlertid betænkelig ved ordningen, og kontoen blev hurtigt nedlagt. Der blev i stedet oprettet en almindelig bankkonto. Bestyrelsen var underrettet herom og godkendte det. Engagementet med Unibank ophørte, da Ole Henriksen angreb bestyrelsen. I stedet fik foreningen konti i 2 andre banker, Egnsbank Nord og Bikuben. Kontiene blev oprettet i investorforeningens navn v/sagsøgeren.

Komsik ApS blev erhvervet ved beslutning i bestyrelsen efter anbefaling fra foreningens advokat, idet hensigten var, at selskabet skulle indgå som ny komplementar og videreføre 3 kommanditselskaber, der var ved at blive erklæret konkurs. Sagsøgeren blev direktør, selv om han var betænkelig ved det. Foreningens advokat sagde imidlertid, at det ikke var noget problem. Anpartsselskabet blev dog likvideret som solvent, og anpartskapitalen indgik i foreningens formue. Købet og likvidationen kostede foreningen under 30.000 kr.

Der var i hele 1995 så stort pres på bestyrelsen med møder, retssager og konkurssager, at der først var tid og kræfter til at afholde generalforsamling den 20. april 1996. Der var ingen, der rykkede for en generalforsamling. Mødet den 9. september 1995 blev ikke en generalforsamling, men et udvidet medlems- og informationsmøde. Ole Henriksen blev bedt om at forlade bestyrelsen af hele den forsamlede bestyrelse. Man mente ikke, det var et generalforsamlingsspørgsmål, men en nødretslignende situation. Da vedtægterne ikke var vedtaget, kunne Ole Henriksen ikke påberåbe sig, at han var generalforsamlingsvalgt. Bestyrelsen modsatte sig at afholde den generalforsamling, som Ole Henriksen havde indkaldt til i januar 1996, men var repræsenteret for at meddele, at generalforsamlingen var ulovlig.

Omverdenen blev ikke orienteret om foreningens økonomi, da man ikke ønskede at meddele, hvor stærk foreningen var. Der er opkrævet 2 gange 500 kr. hos medlemmerne. Der er nu ca. 2.400 medlemmer. I 1995/96 blev der indbetalt i alt 2.239.450 kr. Sagsøgeren har ikke selv haft et så stort antal anparter, at hans personlige økonomi har været truet. Han ønsker ikke at oplyse, hvor mange anparter det drejer sig om.

Ekstra Bladets artikel den 23. januar 1996 medførte straks en massiv pressedækning, især på Fyn. Pressens interesse blev ved i 4 døgn og indvirkede på sagsøgerens arbejdsmæssige forhold. Omtalen har skadet sagsøgeren utroligt meget. Medarbejdere udtrykte mistillid til ham, og politimesteren udtalte, at det var meget uheldigt, at sagsøgeren blev omtalt som kriminalchef, uanset at der var tale om lovlig virksomhed. Sagsøgerens familie har også lidt under omtalen. Sagsøgeren er nu ansat som kriminalinspektør ved Københavns Politi. Den hetzlignende omtale havde afgørende indflydelse på, at han ikke kunne beholde sin chefstilling i Odense.

Sagsøgeren er som ansvarlig for investorforeningens bestyrelse i en injuriersag blevet idømt 10 dagbøder à 500 kr. Rigspolitichefen har i den anledning udtalt, at sagsøgeren ikke havde gjort noget tjenstligt ukorrekt. Thomas Søndergaard har indgivet politianmeldelse mod sagsøgeren for kriminelt forhold, men der er ikke rejst sigtelse. I 1994 fik sagsøgeren en disciplinær bøde på 5.000 kr. for under et foredrag i Rotary vedrørende drabsprofiler at have fremvist noget af politiets billedmateriale. Et forhold vedrørende tjenstebiler er blevet undersøgt af politiets rejseafdeling, men har ikke ført til nogen påtale. Rigspolitichefen har udtrykt misbilligelse over for sagsøgeren på baggrund af et internt brev fra investorforeningens tidligere bestyrelsesformand til Ekstra Bladet. Foreningen har betalt bøden i injuriersagen og betaler også nærværende sag.

Sagsøgte Bent Falbert forklarede, at han siden 1988 har været ansvarshavende chefredaktør for Ekstra Bladet. Han havde kendskab til de omhandlede artikler, inden de blev trykt. Han blev ringet op af medsagsøgte Hanne Fücksel, der redegjorde for sagen, herunder brevene fra Unibank og adciterede til Ole Henriksen. Hun havde talt med adskillige. Hendes oplysninger tydede på, at sagsøgeren drev en »enmandsbutik«. Det betød noget for sagsøgte, at sagsøgeren var kriminalechef, fordi der måtte forventes en særlig høj moral af ham. Historien måtte derfor også være undersøgt grundigt, inden den blev trykt. Sagsøgeren måtte regne med at blive udsat for særlig opmærksomhed. Det er sagsøgtes opfattelse, at forsiden, som blev overvejet meget nøje, er dækkende for historien. Ordet »fusk« blev med vilje valgt frem for »svindel« eller et grovere ord. I »fusk« ligger noget amatøragtigt, at man begiver sig af med noget, man ikke rigtigt er hjemme i. Sagsøgeren havde ifølge fagfolkene handlet ukorrekt og ikke overholdt vedtægterne ved at have haft foreningens penge stående på sin private konto, hvorved der var sket en uheldig sammenblanding, og foreningens midler kunne komme i fare. Ingen kunne få noget at vide om den private konto. Det kunne ikke overlades til advokat Hans Keld Andersen at regulere Ekstra Bladets ytringsfrihed. Advokatens brev dokumenterede ikke, at der ikke skete en sammenblanding af midler. Sagsøgte opfattede brevet som et træk i nødbremsen.

Sagsøgte Hanne Fücksel forklarede, at hun har været journalist i 18 år, heraf 8 år på Ekstra Bladet. Fra sit arbejde i Odense kendte hun sagsøgeren i andre sammenhænge. Han havde siden 1991 været chef for kriminalpolitiet. Hun havde et positivt indtryk af ham som pressevenlig, og de havde et godt samarbejde. 3/4 år før nærværende sag fik hun et anonymt brev om, at sagsøgerens forhold blev undersøgt af statsadvokaten i forbindelse med en bestemt mordsag. Politimesteren bekræftede, at der var en sådan sag, men sagsøgeren havde ikke særlig lyst til at udtale sig. Siden har de ikke været på talefod.

Sagsøgte blev første gang opmærksom på nærværende sag, da der anonymt blev sendt nogle papirer til hende. Det drejede sig bl.a. om Ole Henriksens fratræden som formand for investorforeningen, vedtægter og adresser samt 3 breve fra eller til Unibank i Kolding. Endvidere medfulgte brevet fra lrs. A samt et uunderskrevet følgebrev, der nævnte noget om, at der i løbet af efteråret 1995 i stigende omfang havde været ballade i investorforeningen. Det hele virkede meget forvirrende. Det undrede hende, at sagsøgeren var i det selskab, og at han havde tid til at deltage. Hun talte med Ole Henriksen, der var fåmælt, og med Kim Skøtt, der blev chokeret og mente, at sagen var kommet frem for at skade foreningen. Det lykkedes ikke at få fat i lrs. A, og Unibank og Thomas Søndergaard ville ikke udtale sig. Hun fornemmede, at der var noget underligt ved sagen. Lrs. A's brev så officielt ud. Hun var hele tiden på det rene med, at der ikke var noget ulovligt strafferetligt, men hun fandt, at de mange personer, der havde betalt til foreningen og håbede på mirakler, havde krav på at få at vide, at de indbetalte kontingenter måske var i fare i tilfælde af udlægbeholdninger fra sagsøgerens kreditorer. Da hun telefonisk forelagde sagen for sagsøgeren, blev han meget rasende. Han sagde noget i retning af, at hun måtte tro, at han var vanvittig, hvis ikke han havde orden i sagerne. Advokat Hans Keld Andersen svarede ikke på en opringning, men sendte en fax til redaktionen i København. Hans erklæring kunne ikke bruges til noget, fordi den handlede om noget andet end det, sagsøgte var interesseret i. Sagen handlede efter sagsøgtes opfattelse om, at pengene var anbragt, så der kunne være fare for, at de forsvandt. Dagen efter ringede hun igen til en del af de samme personer. Ole Henriksen havde ikke lyst til at udtale sig, mens Thomas Søndergaard fortalte noget. Hun talte også med advokat Hanne Nording. Hun finder stadig artiklerne dækkende. Ordet »ulovlig« kom fra lrs. A. Sagsøgte er ikke ekspert i foreningsret. Der blev netop ikke anvendt ord som »bedrageri« eller »underslæb«. Hun vidste ikke noget om de involverede beløbs størrelse eller om sagsøgerens økonomiske forhold. Hun har ikke ansvaret for spisesedlen og forsiden. Hun husker ikke, hvem der lavede overskrifterne.

Adciterede A forklarede, at han første gang kom i kontakt med Ole Henriksen nogle få dage før brevet af 12. januar 1996. Han kendte hverken Ole Henriksen eller foreningen i forvejen. Ole Henriksen kom med en rodet stak bilag og spurgte privat, hvordan det så ud med vedtægterne. Det svarede adciterede på, samtidig med at han udtalte sig om, at foreningens midler stod på en konto i kasserens navn, og at der var sikringskonti. Adeiterede gik ud fra, at det vedlagte udkast til vedtægter var gældende for foreningen. Adeiterede havde et møde og muligvis en telefonsamtale med Ole Henriksen, der forklarede, at der var konflikter om, hvem der kunne indkalde til generalforsamling. Der blev udskrevet en faktura til Henriksen personligt. Adeiterede havde ikke drømt om, at svaret ville blive sendt nogen steder hen. Han blev ikke kontaktet af Ekstra Bladet, inden artiklerne blev trykt. Ole Henriksen sendte vist en kopi af avisen. Det har alene været adciteredes hensigt at få rettet de uheldige forhold for at undgå, at bestyrelsen eller andre kom i vanskeligheder. Der findes ingen lovbestemmelser, der siger noget om de påtalte forhold. Det ulovlige måtte bestå i forhold til vedtægterne. Da banken kom med nye oplysninger, beklagede adciterede sine udtalelser.

Ole Henriksen forklarede, at han er mag.art. i kultursociologi. Han mødte sagsøgeren og nogle andre investorer på et orienteringsmøde i Vejle den 6. februar 1995. De aftalte at mødes senere den 22. februar 1995, hvor Investorforeningen blev stiftet. Der blev nedsat et udvalg, der skulle lave vedtægter, og det aftaltes, at vidnet skulle skrive til interesserede og bede dem indbetale 500 kr. Vidnet skrev til 4.500 personer. I september 1995 var der 2.200 medlemmer. Der blev især indbetalt penge på girokontoen, hvorfra der skete overførsel til bankkontoen i Unibank. Vidnet fik kontonummeret og troede, at det var investorforeningens konto. Sagsøgeren fik eneprokura på det stiftende møde. Det er aldrig blevet diskuteret siden. Udkast til vedtægter blev drøftet og rettet på møder i marts

1995. Vedtægterne blev godkendt på bestyrelsesmødet den 22. marts 1995 i Haderslev og sendt ud til bestyrelsesmedlemmerne i april 1995. I juni blev vedtægterne og et medlemsbevis sendt ud til de medlemmer, der havde betalt. Et eksemplar blev sendt til girobanken, mens vidnet ikke er bekendt med, om Unibank også fik et eksemplar. Sagsøgeren ordnede forholdet til bank og giro. Bestyrelsen vedtog en 30.000 kr.-grænse for sagsøgerens prokura. Større beløb er ikke blevet hævet, uden at det hver gang er aftalt med bestyrelsen. Betalingen af advokatomkostninger med 65.000 kr. i september 1995 blev efterfølgende sanktioneret af vidnet. Det blev altid på bestyrelsesmøderne oplyst, hvad der netto stod på kontoen, og hvilke store udgifter der havde været. Som regel var det vidnet og sagsøgeren, der aftalte, hvordan tingene skulle foregå. Større beslutninger, f.eks. vedrørende Komsik ApS, blev forelagt den samlede bestyrelse. Vedtægterne blev benyttet til engang i september 1995, hvor der ikke længere var enighed. Vidnet ved ikke nærmere om, hvorfor medlemmerne ikke hørte noget om økonomien, mens vidnet var med i bestyrelsen. På den ekstraordinære generalforsamling i september 1995 gennemgik vidnet økonomien i hovedtræk af hensyn til behovet for yderligere pengetilførsel. Der var ikke anledning til at afholde en ordinær generalforsamling, da der ikke var ønske om udskiftning af bestyrelsen eller ændring af vedtægterne. Thomas Søndergaard, der oprindeligt forestod bogføringen, blev sat fra arbejdet af sagsøgeren, der ikke mente, det blev udført godt nok. Vidnet modtog 4-600 checks a 500 kr., der alle blev afleveret til sagsøgeren. Vidnet ønskede en ordinær generalforsamling, men blev på grund af uenighed med den øvrige bestyrelse om strategien smidt ud. Vidnet havde midler fra indbetalinger stående på en konto, som han oprettede i Arbejdernes Landsbank i Haderslev i december 1995. Kontoen lød på investorforeningens navn, men vidnet kunne frit råde over den. Den blev spærret i januar-februar 1996. Sagsøgeren fortalte, at Morten Sørensen i september 1995 rykkede for at få regnskaberne på plads. Der forelå da alene en råbalance. Om der var lavet regnskab den 10. januar 1996, ved vidnet ikke. Den 14. januar 1996 oplyste advokat Hans Andersen, at regnskabet var revideret, men vidnet havde mange bilag, som ikke kan have været med. Lrs. A's svar blev faxet til vidnet, fordi det skulle foreligge til generalforsamlingen den 14. januar 1996. Vidnet fotokopierede svaret i 4-500 eksemplarer og udleverede det til interesserede. Lrs. A vidste ikke noget herom.

Thomas Søndergaard forklarede, at han ikke deltog i det første møde den 22. februar 1995, men var med til de efterfølgende møder. Han blev bogholder og skulle holde styr på indbetalingerne. Han modtog bilagene fra sagsøgeren. Der var en girokonto og en Unibank-konto. Sagsøgerens prokura blev ikke drøftet på møderne. Man rettede sig 100 % efter vedtægterne. Komsik ApS blev købt af Ole Henriksen og sagsøgeren. Vidnet blev telefonisk orienteret forinden, og efterfølgende blev købet nævnt på et bestyrelsesmøde. Sagsøgeren disponerede over midlerne, og 30.000 kr.-grænsen er aldrig blevet håndhævet. Sagsøgeren førte et »lommebogholderi«. Vidnet fik ikke kontoudskrifterne. I juli-august blev vidnet sat fra bogholderiet. Det skulle reorganiseres af sagsøgerens kone, hvorefter vidnet skulle have det igen, hvilket imidlertid ikke skete. Der var mange problemer med bilagene fra sagsøgeren. På den ekstraordinære generalforsamling i september 1995 fik medlemmerne alene en grov oversigt over forbruget til kontorhold m.v. Vidnet har ikke set et regnskab fra revisor.

Advokat Hanne Nording forklarede, at hun har været dirigent på to generalforsamlinger i foreningen, idet hendes ægtefælle var medlem. Han fik et medlemsbevis i april 1995 efter at have betalt 500 kr. Endvidere fik han en kopi af vedtægterne. På den ekstraordinære generalforsamling i september 1995 brugte vidnet vedtægterne som udgangspunkt for at konstatere indkaldelsens lovlighed m.v. Der kom ingen protester. På dagsordenen var bl.a. kontingentindbetaling for 1996. På den ekstraordinære generalforsamling i januar 1996 fremgik det af en medlemsinformation, at Ole Henriksen var trådt ud, og at der var valgt ny bestyrelse. Det kunne efter vidnets opfattelse ikke være i overensstemmelse med vedtægterne. Lrs. A's brev blev gennemgået. Vidnet var enig med A. Det undrede hende, at Bikuben Bank ikke ville spærre foreningens konto. Hun fik girokontoen spærret.

Sagsøgerens advokat har gjort gældende, at det må lægges til grund, at Investorforeningen af 22.2.1995, hvor sagsøgeren er kasserer, er en gyldigt stiftet og lovlig forening. Der findes ingen formler, hvorledes en forening stiftes, og der stilles således ikke krav om, at generalforsamling skal være afholdt inden en bestemt dato. Det må endvidere lægges til grund, at foreningens midler stedse har været anbragt på bankkonti, tilhørende foreningen, og at sagsøgeren i det hele har fulgt bestyrelsens beslutninger. Sagsøgerens kreditorer har ikke haft mulighed for at holde sig til foreningens konti, når der - som her - har været pligt for sagsøgeren til at holde pengene adskilt fra hans private konti, og dette faktisk er blevet efterlevet.

Det er på denne baggrund hævet over enhver tvivl, at sigtelserne, omtalt i påstand 1 i begge sager, er omfattet af straffelovens § 267, stk. 1. Ekstra Bladet har haft til hensigt at give læserne opfattelsen af, at sagsøgeren havde foretaget noget, der ligner underslæb eller mandatsvig. Ekstra Bladet har ikke interesseret sig for foreningen og dens medlemmer, men alene for sagsøgeren og hans stilling. Sagsøgeren har krav på mortifikation efter straffelovens § 273, stk. 1.

Der er tale om strafbare ærekrænkelser, idet de sagsøgte og adciterede har handlet forsætligt. Det må i forhold til de sagsøgte tillægges skærpende virkning, at de ved skrivelsen af 22. januar 1996 fra advokat Hans Keld Andersen, der var vedlagt erklæringen af 10. januar 1996 fra revisor Morten Sørensen, var advaret, og at sigtelserne er fremsat i en avis med betydelig udbredelse, jf. straffelovens § 267, stk. 3. Det har for Ekstra Bladet været det interessante at hænge en ledende kriminalmand ud for forhold, der måtte anses for at ligge tæt på strafbare forhold. Adciterede har

erkendt, at der ikke var dækning for ordet »ulovlig«, men må hæfte for udtrykket, når han har brugt det i forbindelse med sin stilling som advokat. Han må have været klar over, at udtalelsen ville blive bragt videre til andre. Straffelovens § 269, stk. 1 og stk. 2, kan ikke finde anvendelse, idet den bevisførelse, der har fundet sted, ikke har vedrørt det, der er skrevet, men især, om foreningens vedtægter er blevet overholdt. Der er endvidere ikke holdepunkter for at antage, at der er handlet i god tro til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse, eller at der har været føje til at anse sigtelserne for sande.

Som følge af sigtelsernes udbredelse bør det pålægges de sagsøgte og adciterede at betale omkostningerne til offentliggørelse af domsslutningen og domsgrundene, jf. straffelovens § 273, stk. 2. Sagen blev refereret i en række andre medier end Ekstra Bladet, og der er derfor særlig anledning til at indrykke dementi i andre blade end Ekstra Bladet.

Endelig bør det pålægges de sagsøgte og adciterede at betale en betydelig godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26. Sigtelserne er særdeles grove, navnlig på baggrund af sagsøgerens stilling. Omtalen har haft vidtrækkende følger for sagsøgeren.

De sagsøgte advokat har anført, at ordet »fuske« sprogligt betyder dilettantisk eller sjusket arbejdsmåde. De sagsøgte har netop ikke skrevet, at sagsøgeren havde taget af kassen eller lignende.

Under bevisførelsen er det kommet frem, at der i investorforeningen var indkommet meget store beløb fra et stort antal medlemmer til sagsøgeren, og foreningens forhold må derfor siges at udgøre et væsentligt samfundsanliggende. Dertil kommer, at anpartsinvestorer generelt er en trængt gruppe. Stifterne har efter foreningens stiftelse, formentlig den 5. april 1995, været forpligtet til at følge vedtægternes tegningsregler m.v. og til at overgive vedtægterne til foreningens bankforbindelse. Det må imidlertid lægges til grund, at Unibank ikke havde set vedtægterne inden Ekstra Bladets artikel. Foreningens konti har svævet i luften i en lang periode, hvor sagsøgeren har kunnet disponere over midlerne. Bestyrelsen var af den opfattelse, at vedtægterne kunne ændres, blot der var enighed om det i bestyrelsen. Vedtægterne blev imidlertid ikke overholdt i forhold til foreningens medlemmer.

Det er pressens opgave at følge med i samfundsudviklingen, især hvis noget foregår skjult. Ekstra Bladet undersøgte på forhånd forholdene nøje. Henvendelsen fra advokat Hans Keld Andersen havde ikke et åbenbart rigtigt indhold, og revisorerklæringen var helt blank, hvad der var misvisende, da der ikke forelå et færdigt regnskab. Der må kræves en særlig høj moral af en kasserer, der tillige er kriminalinspektør, og dette har foreningens medlemmer naturligvis også lagt vægt på. Sagsøgeren har selv et betydeligt økonomisk engagement, og der består derfor en risiko for, at han kan gå fallit. I hvert fald kan dette ikke udelukkes, da sagsøgeren ikke har ønsket at oplyse om størrelsen af sit engagement. I en konkurssituation er det afgørende, om der var en forening. Om det var tilfældet, flyder i sagen, og det kan ikke ganske udelukkes, at sagsøgerens kreditorer i givet fald kunne have inddraget pengene.

De udtryk, der blev anvendt i Ekstra Bladet, overskrider ikke ytringsfrihedens grænser, der er udvidet i forhold til en højt placeret kriminalmand, der er involveret i et vigtigt samfundsanliggende, omfattende mange penge og personer. Der foreligger allerede af denne grund ingen overtrædelse af straffelovens § 267.

Selv om der måtte foreligge en overtrædelse af straffelovens § 267, er forholdet straffrit, da der er ført sandhedsbevis, jf. straffelovens § 269. Efter det, der er fremkommet under bevisførelsen, herunder bogholderen, Thomas Søndergaards, vidneforklaring om, at han ikke kunne få foreningens kontoudtog udleveret, var de sagsøgte berettigede til at skrive, at sagsøgeren havde lavet fusk og ulovligt skjult en formue. De sagsøgte varetog almenvellets interesser på en pæn og loyal måde. At sagen blev omtalt i flere artikler er ikke skærpende, tværtimod. De sagsøgte havde på baggrund af notatet fra adciterede grund til at tro på bevisligheden og føje til at anse sigtelsen for sand. De oplysninger, sagsøgte Füchsel fremskaffede, bestyrkede rigtigheden af notatet, der endvidere blev aftrykt i avisen. En eventuel straf bør i hvert fald bortfalde.

Der er ikke grundlag for at pålægge de sagsøgte erstatningsansvar, da der ikke er handlet retsstridigt. Det rejste erstatningskrav overstiger langt, hvad der kan komme på tale efter retspraksis. Endelig bør de sagsøgte ikke pålægges at betale omkostningerne ved offentliggørelse af dommen, idet gengivelse i Ekstra Bladet er tilstrækkeligt i henhold til medieansvarsloven.

Adciteredes advokat har tilsluttet sig proceduren fra de sagsøgte advokat vedrørende de faktiske forhold i foreningen og yderligere gjort gældende, at det ikke kan være helt utvivlsomt, at der var tale om en gyldig og lovlig forening, idet bestyrelsen i Medlemsinformation nr. 8 fra 8. januar 1996 selv anførte, at Ole Henriksens indkaldelse til ekstraordinær generalforsamling var ugyldig, da vedtægterne endnu ikke var godkendt af foreningens generalforsamling. Efter det foreliggende var der tale om en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og sagsøgerens forhold, og der var en risiko for, at sagsøgerens kreditorer kunne sætte sig på pengene.

Adciteredes påtalte bemærkninger i brevet af 12. januar 1996 skal læses i sammenhæng med det, der refereres til. Der henvises i brevet særlig til oplysningerne i Unibanks brev af 12. december 1995 om anbringelsen af foreningens midler på konti i sagsøgerens private regi. På denne baggrund kan udtrykket »ulovlig« ikke siges at være forkert, blot fordi det er benyttet af en advokat. Adciterede havde grund til at skrive, som han gjorde. Han vidste i øvrigt intet om, at hans redegørelse ville blive offentliggjort. Der er tale om en rent faglig vurdering på grundlag af et ikke

fuldstændigt materiale og en besvarelse af en privat forespørgsel fra Ole Henriksen. Da der herefter ikke er fremsat eller udbredt en ærekrænkende sigtelse, er straffelovens § 267 ikke overtrådt.

Subsidiært er det gjort gældende, at adciterede navnlig på baggrund af bankens udtalelser var forpligtet til at udtale sig, og at han handlede til berettiget varetagelse af Ole Henriksens tarv, jf. straffelovens § 269. Adciterede havde endvidere grund til at tro på bevisligheden af sin udtalelse. Selv om adciteredes undskyldning ikke er disculperende, må den dog tillægges en vis vægt ved bedømmelsen af sagen.

Der er ikke grundlag for at pålægge adciterede at dække omkostningerne ved offentliggørelse af dommen eller at pålægge adciterede at betale en godtgørelse. Han havde føje til at anse udtalelsen for sand. Det er helt udokumenteret, hvilke vidtrækkende følger Ekstra Bladets artikler har haft for sagsøgeren.

Rettens bemærkninger:

De påtalte udsagn i Ekstra Bladet og dets spiseseddel for den 23. januar 1996 findes at indeholde krænkelse omfattet af straffelovens § 267, stk. 1.

Retten finder ikke, at de sagsøgte har ført sandhedsbevis for sigtelserne, jf. straffelovens § 269, stk. 1, 1. led. På baggrund af de oplysninger, der forelå, da artiklerne blev skrevet, herunder særlig skrivelserne af 12. december 1995 og 12. januar 1996 fra henholdsvis Unibank og landsretssagfører A til Ole Henriksen, sammenholdt med, at sagsøgeren var kasserer i en investorforening med et stort antal medlemmer og en betydelig formue, findes der imidlertid at have foreligget en sådan bestyrkelse af sandheden for de sagsøgte, at de må antages at have handlet til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse. Advokat Hans Keld Andersens skrivelse af 22. januar 1996 til Ekstra Bladet findes ikke at kunne føre til et andet resultat.

Som følge af det anførte findes de fremsatte sigtelser ubeføjede, men de sagsøgte frifindes for straf i medfør af straffelovens § 269, stk. 1, 2. led, og for påstanden om godtgørelse for tort.

Der findes ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilkende sagsøgeren et beløb til offentliggørelse af domsgrundene eller domsslutningen, jf. straffelovens § 273, stk. 2.

For så vidt angår adciterede lægges det til grund, at udtalelserne i skrivelserne af 12. januar 1996 indgik i besvarelsen af en privat henvendelse fra Ole Henriksen, der ønskede en advokats faglige vurdering af investorforeningens forhold. I det materiale, adciterede modtog, indgik bl.a. foreningens vedtægter og skrivelser af 12. december 1995 fra Unibank til Ole Henriksen. Under disse særlige omstændigheder findes adciteredes udtalelser ikke at udgøre en ærekrænkende sigtelse efter straffelovens § 267, stk. 1. Det bemærkes herved, at adciterede ikke kan antages at have været bekendt med, at hans redegørelse ville blive spredt til en større kreds eller offentliggjort i dagspressen. Herefter frifindes adciterede for sagsøgerens påstande.

Sagens omkostninger ophæves i forholdet mellem sagsøgeren og de sagsøgte, mens sagsøgeren skal betale 7.900 kr. i sagsomkostninger til adciterede.

Østre Landsrets dom 20. november 1997 (18. afd.)

(Kallehauge, Black, Michael Kistrup (kst.)).

Den indankede dom, der er afsagt af Københavns Byret den 4. marts 1997 (C 803/96 og C 3141/96) - - -, angår påstande, der er fremsat dels på forsiden af Ekstra Bladet, dels på side 4-5, samt på avisens såkaldte »spiseseddel« den 23. januar 1996 vedrørende sagsøgeren, kriminalinspektør Jens Lehmann og dennes forhold til Investorforeningen af 22.02.1995. Endvidere angår sagen en udtalelse fra indstævnte 3, lrs. A, som er fremsat i en skrivelse af 12. januar 1996, om sagsøgerens og foreningens økonomi.

Dommen er anket af Jens Lehmann, som for landsretten har nedlagt følgende påstande:

Over for de indstævnte 1 og 2, ansvarshavende redaktør Bent Falbert og journalist Hanne Fücksel:

1. Følgende sigtelser i Ekstra Bladet for den 23. januar 1996 på forsiden og side 4-5 kendes ubeføjede:

a) »Krimi-chef skjuler formue ulovligt«.

b) »Den øverste chef for kriminalpolitiet i Odense, chefkriminalinspektør Jens Erik Lehmann har snart i 1 år praktiseret en ulovlig og yderst uheldig sammenblanding af sin private økonomi og økonomien i en forening med ca. 2500 medlemmer, hvori Lehmann er kasserer«.

c) »Der er sket en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi«.

Følgende sigtelse i Ekstra Bladets »spiseseddel« for den 23. januar 1996 kendes ubeføjet:

d) »Krimi-chef taget i fusk«.

2. De indstævnte 1 og 2, Bent Falbert og Hanne Fücksel, idømmes straf af bøde eller hæfte.

3. De indstævnte 1 og 2 tilpligtes in solidum at udrede omkostningerne ved offentliggørelse af domsslutningen og domsgrundene i en eller flere offentlige tidender, subsidiært at indstævnte 1, Bent Falbert, tilpligtes at offentliggøre indholdet af dommen i overensstemmelse med rettens nærmere bestemmelse.

4. De indstævnte 1 og 2 tilpligtes in solidum at betale en godtgørelse på kr. 100.000, subsidiært et mindre beløb, med procesrente fra sagens anlæg den 23. januar 1996.

Over for indstævnte 3, landsretssagfører A:

1. Følgende sigtelse i skrivelse af 12. januar 1996, der er omtalt og delvist gengivet i Ekstra Bladet den 23. januar

1996, kendes ubeføjet:

- »Der er herved sket en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi«.
 2. Indstævnte 3 idømmes straf af bøde.
 3. Indstævnte 3 tilpligtes at udrede omkostningerne ved offentliggørelse af domsslutningen og domsgrundene i en eller flere offentlige tidender.
 4. Indstævnte 3 tilpligtes at betale en godtgørelse på kr. 50.000,00, subsidiært et mindre beløb, med procesrente fra sagens anlæg den 27. marts 1996.
- De indstævnte 1 og 2, ansvarshavende redaktør Bent Falbert og journalist Hanne Fücksel har principalt nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om stadfæstelse med tillæg af omkostninger og mere subsidiært om stadfæstelse. Indstævnte 3, lrs. A, har nedlagt påstand om stadfæstelse.
- Sagens nærmere omstændigheder er følgende:

Appellanten, kriminalinspektør Jens Lehmann, var og er kasserer i Investorforeningen af 22.02.1995, hvis medlemmer er kommanditister i en række Sanexo-projekter. Foreningens formand var ved stiftelsen Ole Henriksen. Af et beslutningsreferat fra den 22. februar 1995 fremgår, at der var oprettet en girokonto og en bankkonto med Unibank, og at Jens Lehmann som den eneste kunne hæve på disse konti. Det fremgår videre, at der blev nedsat et udvalg bestående af Hans Torp, Maja Nielsen og Michael Matzen til udformning af vedtægter.

Det fremgår af et kontoudtog fra Unibank vedrørende konto 0565 323 318, at kontoen tilhører Investorforeningen af 22.02.1995 v. /Jens Erik Lehmann. Den 1. maj 1995 udgjorde indeståendet på kontoen 299.803,71 kr.

Der foreligger et ikke underskrevet sæt vedtægter for foreningen. Der er ikke mellem parterne enighed om, hvorvidt disse vedtægter har været gældende for foreningens arbejde. Af de fremlagte vedtægter fremgår i § 2, at foreningens formål er at varetage medlemmernes økonomiske interesser som investorer i nogle nærmere angivne selskaber. Efter § 4 er generalforsamlingen foreningens øverste myndighed, og formanden eller bestyrelsen kan indkalde til ekstraordinær generalforsamling. Det fremgår af vedtægternes § 6, at bestyrelsen ikke må stifte gæld på foreningens vegne, og at der kræves underskrifter af 2 medlemmer af bestyrelsen ved hævnning af beløb over 30.000 kr. I § 10, sidste pkt., er anført følgende:

»Således vedtaget på den stiftende generalforsamling d. 22.03.1995.«

Af et referat fra møde den 22. marts 1995 er det anført, at vedtægterne blev drøftet og tiltrådt efter nogle »småjusteringer«. Det er videre anført, at vedtægterne skulle udsendes til næste møde i rettet form. I et »referat af ekstraordinært bestyrelsesmøde d. 29. marts 1995« er det anført, at vedtægter kun udsendes til medlemmer, og i et »Referat fra mødet d. 5-4-95« er det bl.a. anført, at vedtægter er fremlagt og godkendt.

På et bestyrelsesmøde i investorforeningen den 14. august 1995 blev det besluttet, at der skulle oprettes en speciel sikringskonto, hvis midler skulle anvendes til imødegåelse af retlige krav bl.a. mod den stiftende bestyrelse, og i en skrivelse af 10. september 1995 til Unibank oplyste Jens Lehmann bl.a., at kontoen skulle oprettes under betegnelsen »Investorforeningens Sikringskonto«. Det blev samtidig oplyst, at det ikke endnu var endeligt afklaret, hvem der kunne tegne denne konto.

Det fremgår af »Ekstrakt af referat fra Investorforeningens ekstraordinære generalforsamling, lørdag den 9. september 1995 . . .«, at bl.a. spørgsmål om indbetaling af 500 kr. pr. medlem pr. 1. oktober 1995 blev vedtaget. Der blev ikke drøftet spørgsmål om vedtægter eller oprettelse af en særlig sikringskonto. Beslutningen om oprettelse af sikringskontoen blev gentaget på et bestyrelsesmøde den 4. oktober 1995. Af en saldobalance for Investorforeningen pr. 25. september 1995 fremgår bl.a., at der på en konto, benævnt Unibank sikringskonto, stod 150.354,12 kr.

I løbet af efteråret 1995 opstod der uenighed i foreningens bestyrelse, og den 7. december 1995 oplystes i en informationsskrivelse til medlemmerne, at Ole Henriksen på grund af stigende arbejdsopgaver uden for foreningen var afløst af Kim Skøtt som foreningens formand. Samtidig havde bestyrelsen suppleret sig med tre nye medlemmer. Ole Henriksen, der fortsat anså sig for formand, anmodede herefter ved en skrivelse af 9. december 1995 til Unibank om, at kontiene »konto 0565 323 318, INVESTORFORENINGEN AF 22.2.1995, samt konto Sikringskonto og det 100 % ejede KOMSIK APS« alle skulle lukkes for hævnning. Unibank, der ikke fandt at kunne imødekomme Ole Henriksens anmodning, besvarede den 12. december 1995 henvendelsen således:

»...«

I henhold til Deres brev af d. 9. ds. kan vi herved meddele Dem, at os bekendt har Investorforeningen endnu ikke haft stiftende generalforsamling, samt at De i henhold til ekstraordinært bestyrelsesmøde af d. 6.12.1995 er nedstemt som formand.

Vi kan endvidere meddele Dem at Investorforeningens konti hos os er oprettet i Jens Erik Lehmanns private regi og alene med denne som dispositionsberettiget. Dette er fra vores side gældende indtil en stiftende generalforsamling fastsætter noget andet.

Med hensyn til konto oprettet i ApS. Komsik, er denne omfattet af normale tegningsbestemmelser for selskabet.

...«

I en skrivelse af samme dato til Jens Lehmann anførte Unibank bl.a. følgende:

»...

I fortsættelse af vores telefonsamtale af gd. samt brev fra Ole Henriksen, skal vi herved meddele dig at Investorforeningens konti anser vi for at være oprettet i dit personlige regi, idet foreningen ikke lovformeligt er stiftet.

Når den stiftende generalforsamling er foretaget skal fuldmagtsforholdene afklares, hvorfor du bedes foranledige dette berigtiget samtidig dermed.

Med hensyn til ApS Komsik må der herpå kun disponeres i henhold til selskabets vedtægter/tegningsudskrifter. Som aftalt fremsender du dokumentation herfor.

...«

Det er for landsretten oplyst, at det i skrivelserne omtalte Komsik ApS er et skuffeselskab, som blev erhvervet af foreningen med henblik på at optræde som komplementar i nogle selskaber, hvis komplementar var taget under konkursbehandling. Dette formål blev efter det oplyste ikke realiseret, og anpartsselskabet er senere opløst ved en solvent likvidation.

Ole Henriksen indkaldte i begyndelsen af januar 1996 til en ekstraordinær generalforsamling i Investorforeningen den 14. januar 1996 på Hotel Nyborg Strand. Ved skrivelse af 5. januar 1996 til hotellet anførte advokat Hans Keld Andersen imidlertid bl.a., at Investorforeningen intet havde at gøre med Ole Henriksens arrangement, at Ole Henriksen ikke længere havde forbindelse med foreningen, og at foreningen ikke hæftede for udgifterne ved arrangementet. I Medlemsinformation fra 8. januar 1996 har den da siddende bestyrelse herefter nærmere redegjort for baggrunden for Ole Henriksens fratræden som formand, og der angives heri forskellige forhold, der skulle have bragt Ole Henriksen i et modsætningsforhold til den øvrige bestyrelse. Endvidere anføres følgende:

»...

I forbindelse med Ole Henriksens fratræden som formand har det endnu ikke været muligt at opnå behørig aflæggelse af regnskab for midler indgået til ham. ...«

I en erklæring af 10. januar 1996 til Jens Lehmann har foreningens revisor, Morten Sørensen, udtalt følgende:

»Undertegnede har dags dato revideret Investorforeningens regnskab og fundet dette i overensstemmelse med de foreliggende kontoudtog og bilag, samt afstemt kassebeholdningen.

Jeg har samtidigt konstateret, at Investorforeningens midler er tilstede på konti oprettet i foreningens navn:

»Investorforeningen af 22.02.95«.

På baggrund af en henvendelse fra Ole Henriksen til indstævnte 3, lrs. A, udtalte denne i en skrivelse af 12. januar 1996 til Ole Henriksen bl.a.:

»...

I besvarelse af Deres forespørgsel vedrørende ovennævnte forening skal jeg meddele, at der efter det for mig foreliggende d. 22.02.1995 blev stiftet en forening og bestyrelsen har senere godkendt foreningens vedtægter. Foreningen har herefter tilsyneladende fungeret efter sit formål og der ses ikke at være rejst indvending heller ikke på nogen generalforsamling vedrørende selskabets vedtægter, herunder bestyrelses- og formandsvalg.

Foreningen må herefter anses for at bestå med de vedtagne vedtægter og det vil være disse der er grundlaget for det videre virke, herunder valg af bestyrelse og formand.

Vedtægterne foreskriver, at formanden vælges af generalforsamlingen og formanden kan således også kun afsættes af generalforsamlingen.

Tilsvarende vælges bestyrelsen af generalforsamlingen der således er enekompetent med hensyn til valg af andre bestyrelsesmedlemmer.

Det er oplyst, at en del af foreningens midler er anbragt på konti i Unibank, hvilke konti lyder på Jens Erik Lehmann, således at han alene er dispositionsberettiget over disse konti.

Der er herved sket en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi.

For at undgå ansvar bør bestyrelsen omgående foranledige at kontiene registreres i foreningens navn med en tegningsberettiget i overensstemmelse med foreningens vedtægter.

Forholdet er klart det, at hr. Lehmanns private kreditorer uden videre ville kunne tilegne sig foreningens midler, hvis bestyrelsen ikke griber ind.

...«

Det fremgår af et referat fra den af Ole Henriksen indkaldte generalforsamling, hvor advokat Hanne Nording fungerede som dirigent, at dirigenten gennemgik vedtægter, tilsendt hende den 7. september 1995, og at ovennævnte udtalelse fra lrs. A blev omtalt og senere udleveret til mødedeltagerne.

Den 17. januar 1996 indkaldte Kim Skøtt til generalforsamling den 20. april 1996 i foreningen. Af indkaldelsen fremgår, at bl.a. udkast til foreningens vedtægter senere ville blive udsendt.

På baggrund af henvendelser fra indstævnte 2, Hanne Fücksel, til Kim Skøtt og Jens Lehmann afsendte advokat Hans Keld Andersen den 22. januar 1996 følgende telefax til Ekstra Bladet, Rådhuspladsen, København, att. Hanne Fücksel:

»Vedr. Investorforeningen af 22.02.1995.

Herved tillader jeg mig at rette henvendelse til Dem i anledning af, at De d.d. telefonisk overfor foreningens formand, Kim Skøtt, og overfor dens kasserer, chefkriminalinspektør Jens Erik Lehmann, har tilladt Dem at antyde, at foreningens kasserer skulle have sammenblandet foreningens og sin egen økonomi.

På denne baggrund fremsender jeg herved kopi af erklæring af 10. ds. fra foreningens revisor, Morten Sørensen, hvoraf det udtrykkelig fremgår, at revisor har konstateret, at foreningens midler er tilstede på konti oprettet i foreningens navn: »Investorforeningen af 22.02.95«.

På investorforeningens og Jens Erik Lehmanns vegne skal jeg derfor tage forbehold om enhver retlig

reaktionsmulighed, hvis De uanset den dermed fremsendte revisionserklæring skulle trykke oplysninger i Deres blad i overensstemmelse med de af Dem d.d. fremsatte urigtige og uberettigede antydninger.

...«

I en skrivelse af 23. januar 1996 fra Unibank til Jens Lehmann er oplyst følgende vedrørende foreningens konti:

»...«

I henhold til din henvendelse af d.d. skal vi hermed bekræfte at kontiene, som blev oprettet her i Unibank d. 8/2-1995 og senere alle lyder:

Investorforeningen af 22.2.1995

v/Jens Erik Lehmann

Da der på intet tidspunkt har været forelagt banken stiftelsesdokumenter, vedtagne vedtægter og tegningsforhold for investorforeningen, har det således kun været dig der har kunnet disponere på kontiene, da de er oprettet af dig.

...«

Den 23. januar 1996 offentliggjorde Ekstra Bladet to artikler vedrørende Jens Lehmann og investorforeningen. På forsiden af avisen er ved siden af et billede af Jens Lehmann anført følgende:

»KRIMI-CHEF SKJULER FORMUE ULOVLIGT«

I en artikel i avisen side 4 er bl.a. anført:

»2500 medlemmer af investeringsforening ved ikke, at deres penge er vandret over på kassererens private bank-konto.

Den øverste chef for kriminalpolitiet i Odense, chefkriminalinspektør Jens Erik Lehmann, har i snart et år praktiseret en ulovlig og yderst uheldig sammenblanding af sin private økonomi og økonomien i en forening med cirka 2500 medlemmer, hvori Lehmann er kasserer.

Gennem de elleve måneder »Investorforeningen af 22.2.1995« har eksisteret, har medlemmerne indbetalt omkring 2,5 millioner kroner. Ifølge vedtægterne skal pengene bruges til advokatbistand og retssager, der forventes at gavne medlemmernes økonomiske situation efter diverse fejlslagne anpartsprojekter.

Men på grund af groteske interne problemer i foreningens bestyrelse er en stor del af foreningens midler nu endt på en Unibank-konto, oprettet i Jens Erik Lehmanns eget navn, fremgår det af dokumenter, som Ekstra Bladet er kommet i besiddelse af.

Ingen andre fra foreningen kan således få oplysninger om saldo samt ud- og indbetalinger på kontoen. Ja, på nær altså Lehmanns hustru Kirsten, som ganske vist ikke sidder i bestyrelsen, men som ikke desto mindre har overtaget rollen som bogholder!

En advokat har nu sat spørgsmålstegn ved, hvad der sker med formuen, hvis kassererens eventuelle private kreditorer fik den ide at gøre krav på penge - eller hvis kriminalchefen for eksempel pludselig faldt død om.

- Der er sket en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi. For at undgå ansvar bør bestyrelsen omgående foranledige, at kontiene registreres i foreningens navn og i overensstemmelse med vedtægterne. Forholdet er klart det, at hr. Lehmanns private kreditorer uden videre vil kunne tilegne sig foreningens midler, hvis bestyrelsen ikke griber ind, skrev landsretssagfører A for ti dage siden i et brev stilet til formanden for bestyrelsen, Ole Henriksen fra Haderslev. . .«

I en artikel side 5 er anført følgende:

»TO FORMÆND - MEN INGEN KOMMENTARER

Kriminalchefens kone har overtaget tjansen som bogholder.

I et forsøg på at få opklaret, om »Investorforeningen af 22.2.1995« overhovedet er en lovlig stiftet forening, kontaktede Ekstra Bladet i går både mag.art. Ole Henriksen fra Haderslev og falc kredder Kim Skøtt fra Toftlund. Begge de herrer kalder sig »bestyrelsesformand« i de papirer vi er i besiddelse af.

- Jeg er formand for bestyrelsen, indtil en generalforsamling bestemmer noget andet, men ellers ønsker jeg ikke at udtale mig, lød den korte besked fra Ole Henriksen.

IKKE TID

Kim Skøtt var også meget fåmælt:

- Den, der har sendt papirerne, vil udelukkende skade foreningen. Vi har alle sammen arbejde, og derfor har vi ikke haft tid til at holde en stiftende generalforsamling endnu. Det papir med vedtægter, du sidder med, er et arbejdsdokument. Jeg ønsker ikke at udtale mig om vores økonomi, og det vil være meget ubehageligt for medlemmerne, hvis der kommer noget ud på den måde. Når eller hvis vi ønsker at fortælle offentligheden noget, så vil vi gøre det gennem Ritzaus Bureau! fastslog den nye formand i går.

SLUK DIN BÅNDOPTAGER

Kasserer og cheffkriminalinspektør Jens Erik Lehmann havde kun foragt tilovers for vores ønske om at belyse sagen:
- Punkt 1: Sluk for din båndoptager. Punkt 2: Så er det rent vrøvl alt sammen! Jeg sørger selvfølgelig for at have dokumentationen i orden, men i øvrigt kan du gøre med de oplysninger, hvad du vil. Hvis der ellers er noget, kan foreningens advokat Hans Keld Andersen kontaktes.

Som foreningens bogholder optræder en Thomas Søndergaard fra Skamby på Nordfyn. Ekstra Bladet forsøgte at få ham til at fortælle, hvordan foreningens formue er havnet på Jens Erik Lehmanns konto.

- Formelt er jeg stadig bogholder, men stigende arbejdspresset bevirkede, at jeg for nogle måneder siden blev afløst af vores kasserers hustru, og nu kører hun det faktisk alene, oplyser Thomas Søndergaard. Heller ikke han ønsker at udtale sig yderligere.«

På den såkaldte »spiseseddel« for Ekstra Bladet den 23. januar 1996 er med et stort billede af Jens Lehmann anført følgende:

»KRIMI-CHEF TAGET I FUSK«

I en artikel i Ekstra Bladet den 24. januar 1996 hedder det bl.a.:

»STÆVNER EKSTRA BLADET

Krænket over anklagen for at holde forenings penge på privat konto.

...

Af stævningen fremgår, at Jens Erik Lehmann ganske rigtigt har enefuldmagt til foreningens konto, men samtidig understreges det, at han ikke anvender kontoen til private midler.

Det har Ekstra Bladet heller ikke hævdet. Derimod har foreningens - ifølge vedtægterne - retmæssige formand Ole Henriksen et brev, hvori landsretssagfører A fra Haderslev gør opmærksom på, at Lehmanns eventuelle private kreditorer kan gøre krav på pengene, så længe de står på en konto, hvis indehaver hedder: Investorforeningen af 22.2.1995 v/Jens Erik Lehmann.

Om konti vedrørende foreningen skriver direktør Henning Simonsen fra Unibanks afdeling i Kolding den 12. december sidste år til Lehmann:

»Investorforeningens konti anser vi for at være oprettet i dit personlige regi, idet foreningen ikke lovformeligt er stiftet. Når den stiftende generalforsamling er foretaget SKAL fuldmagtsforholdene afklares.«

Jens Lehmann var på tidspunktet for artiklernes offentliggørelse cheffkriminalinspektør i Odense. Han er efter det oplyste i april 1997 tiltrådt en stilling som kriminalinspektør i Københavns Politi.

Der er i landsretten afgivet forklaring af appellant, Jens Lehmann, og de indstævnte Hanne Fücksel, Bent Falbert og A, samt vidnet Hanne Nording, der alle i det væsentlige har forklaret som for byretten.

Endvidere har advokat Peter Schaumburg-Müller, Kim Skött og Ole Leth afgivet forklaring som vidner.

Jens Lehmann har supplerende forklaret, at investorforeningen efter hans opfattelse blev stiftet på grundlag af beslutningen herom på stiftelsesmødet den 22. februar 1995. Foreningens første konto blev oprettet i Unibank i Kolding den 8. februar 1995 i foreningens navn med ham selv som dispositionsberettiget. Det skete efter aftale med nogle af medstifterne med henblik på, at de nødvendige konti kunne være til stede på tidspunktet for foreningens stiftelse. Alle foreningens konti lyder på foreningens navn. Han var som foreningens kasserer ansvarlig for foreningens midler. Thomas Søndergaard havde store problemer med at klare bogholderiet. Han førte derfor selv en kassekladde med oplysning om alle løbende indtægter og udgifter. Bilagene fik Thomas Søndergaard. Appellanten foreviste kassekladden og kopier af kontoudskrifter fra bank og girokonto på hvert bestyrelsesmøde og gennemgik posteringerne. Han ønskede intern revision hvert kvartal, men da Thomas Søndergaards bogholderi ikke stemte og var blevet uoverskueligt, kunne det ikke lade sig gøre. Først efter at hans kone havde overtaget bogholderiet og fået orden i det, var det muligt for Morten Sørensen at foretage revision. Morten Sørensen gennemgik samtlige bilag og fik forevist helt aktuelle kontoudskrifter og foretog beholdningskontrol. Ole Henriksen fik mod kvittering løbende forskudt til afholdelse af forskellige udgifter og de beløb, han anvendte, blev over mellemregningen modregnet i forskuddet mod bilag. Også dette blev kontrolleret af Morten Sørensen. Revisor Morten Sørensens udtalelse af 10. januar 1996 blev uddelt på generalforsamlingen den 20. april 1996. Overvejelserne i bestyrelsen om at oprette en sikringskonto skyldtes et ønske om i givet fald at sikre bestyrelsen mod krav fra foreningens modstandere. Han bad Unibank overføre 150.000 kr. til kontoen og meddele, at investorforeningen senere ville meddele banken, hvorledes kontoen skulle klauseres.

Appellanten blev imidlertid i tvivl, om bestyrelsen lovligt kunne oprette en sådan konto, og kontoen kom aldrig til at fungere som sikringskonto, idet den aldrig blev spærret til fordel for bestyrelsen.

Han havde af bestyrelsen en stående fuldmagt til at disponere også ud over 30.000 kr. Når han foretog sådanne større dispositioner, skulle han omgående meddele dette til de øvrige bestyrelsesmedlemmer pr. fax. Bestyrelsen havde i øvrigt også forlods godkendt, at foreningen kunne anvende 200.000 kr. til køb af Komsik ApS. Anpartskapitalen stod konteret på en konto i Unibank i anpartsselskabets navn. Han kan ikke huske, om banken havde fået selskabets SE-nummer. Anpartsselskabet blev erhvervet efter drøftelse med advokat Peter Schaumburg-Müller med henblik på, at selskabet som ny komplementar kunne overtage nogle af kommanditselskabets aktiver. Selskabet blev dog hurtigt opløst igen og kapitalen tilbageført til foreningens konto. Han var direktør for selskabet en kort periode, men ophørte, fordi han var i tvivl om, hvorvidt en sådan funktion var forenelig med tjenestemandreglerne.

Mødet den 9. september 1995 i Kolding var ikke en generalforsamling, men et medlemsmøde der havde til formål at

orientere medlemmerne om foreningens planer og strategi, samtidig med at bestyrelsen ville opnå forståelse for, at det var nødvendigt, at medlemmerne indbetalte yderligere et kontingent på 500 kr. Det var på grund af arbejdspress, herunder den voldsomme tilgang af medlemmer til foreningen, ikke muligt at lade mødet fungere også som generalforsamling. Bestyrelsen efterlevede i praksis det oprindelige udkast til vedtægter. Det var meningen, at vedtægtsudkastet skulle justeres, efterhånden som der opstod spørgsmål, der ikke var reguleret i vedtægterne, og derefter at få en advokat til at udforme de endelige vedtægter. Foreningens nu godkendte vedtægter er udarbejdet af advokat Hans Keld Andersen.

Appellanten var dybt chokeret over Ekstra Bladets artikel den 23. januar 1996. Sagen var slået enormt stort op, og det var i de følgende 4 dage umuligt at opdrive et eksemplar af Ekstra Bladet i Odense-området. Der var desuden indslag i TV Fyn, hvor også Bent Falbert udtalte sig. Hans medarbejdere på politigården i Odense udtalte klart mistillid til ham som chef, idet de fandt det meget vanskeligt at samarbejde med en chef, der i den grad var hængt ud i medierne. I december 1996 fik han at vide, at han var forflyttet til en lavere klassificeret stilling som kriminalinspektør ved Københavns Politi, og efter en ferieperiode tiltrådte han stillingen den 2. april 1997.

Hanne Fücksel har supplerende forklaret, at hun efter at have modtaget det anonyme materiale fandt, at oplysningerne var interessante. Det lyste ud af henvendelsen, at den, der afleverede materialet var ude »på hævn«. Hun »skar det væk, som ikke hørte til«. Hun fandt det specielt ejendommeligt, at den øverste chef for kriminalpolitiet i landets 3. største politikreds havde tid til at deltage i foreningens arbejde, ligesom hun undrede sig over, at det var ham, der stod for foreningens økonomiske kontakt til foreningens bankforbindelse. Artiklen i Ekstra Bladet havde ikke til formål, at »hænge appellanten ud«, men det er klart, at appellants person som højtstående politiembedsmand ikke var uinteressant. Hun tvivlede ikke på, at foreningens midler var til stede, men hun frygtede for, ikke mindst på baggrund af landsretssagfører A's brev, at foreningens medlemmer var ude i en betydelig økonomisk risiko.

På baggrund af landsretssagfører A's brev opfattede hun situationen sådan, at foreningen fulgte vedtægterne efter forgodtbefindende, uden at foreningens medlemmer var klar over, hvordan foreningens bestyrelse reelt disponerede over foreningens meget betydelige midler. Hun har ikke i artiklen antydning, at appellanten har sammenblandet sin egen økonomi med foreningens eller ligefrem »taget af kassen«. Inden hun skrev artiklen, havde hun modtaget advokat Hans Keld Andersens brev af 22. januar 1996. Hun havde i det materiale, som Ekstra Bladet havde modtaget anonymt, også set kontoudskrifter fra Unibank, hvorefter kontohaver for foreningen var anført som »Investorforeningen« ved appellanten. På samme måde fremgik det af breve fra Unibank, at kontiene var oprettet i appellants »private regi«.

Inden hun skrev artiklen, ringede hun til landsretssagfører A, der imidlertid ikke var til at træffe. Hun mener ikke, at hun bad landsretssagfører A's kontor om, at bede advokaten ringe tilbage. Hun forsøgte også forgæves telefonisk at få fat i advokat Hans Keld Andersen og revisor Morten Sørensen. Hun har ikke tænkt nærmere over, hvorvidt oplysningerne i advokat Hans Keld Andersens brev af 22. januar 1996 og den medsendte revisorerklæring var i modstrid med de oplysninger, der fremgik af landsretssagfører A's udtalelse, kontoudskrifterne og brevene fra Unibank. Da hun skrev artiklen, vidste hun, at appellanten havde fået en bøde på 5.000 kr. for at have forevist fotografier fra en mordsag til uvedkommende.

Bent Falbert har supplerende forklaret, at sagen blev forelagt ham af medindstævnte Hanne Fücksel. Han fandt, at sagen var noget usædvanlig, eftersom den involverede en overordnet kriminalchef. Han fik forelagt de dokumenter, som Ekstra Bladet havde modtaget anonymt, og fik af Hanne Fücksel oplyst, at hun havde forelagt sagen for de personer, som ifølge materialet var involveret. Ved sin vurdering af sagen lagde han særlig vægt på en oplysning fra advokat Hanne Nording om, at der var afholdt en lovlig generalforsamling i Investorforeningen, og at Ole Henriksen var den lovlige bestyrelsesformand for foreningen. Endvidere lagde han betydelig vægt på advokat A's udtalelse. Han var også bekendt med skrivelserne fra Unibank. Han havde desuden set advokat Hans Keld Andersens skrivelse af 22. januar 1996 og den medsendte erklæring fra foreningens revisor, Morten Sørensen. Han fandt imidlertid hverken advokatens eller revisors oplysninger »bæredygtige«. Som han så sagen, var det »løgn, at foreningens midler var indsat på en konto tilhørende foreningen«. Midlerne var klart appellants private midler, hvilket også fremgik af skrivelserne fra Unibank. Han lagde betydelig vægt på advokat A's udtalelse, hvorefter foreningens midler var placeret på private konti. Det var desuden oplyst, at der manglede bilag for administrationen af foreningens midler, og at medlemsindbetalinger var sket til flere forskellige personer. Et andet incitament til beslutningen om at bringe artiklen var, at appellanten havde foretaget personlige dispositioner, som havde vist sig tabsgivende, og der kunne derfor være frygt for, at hans kreditorer kunne forgribe sig på foreningens midler. Foreningen havde flere tusinde medlemmer, og medlemmerne havde krav på at vide, hvad der foregik i foreningen. Anvendelsen af ordet »fusk« byggede på alvorlige overvejelser. Hvis Ekstra Bladet havde ment, at der forelå tilstrækkelig dokumentation for et strafbart forhold, f.eks. for bedrageri, fra appellants side, ville bladet naturligvis have skrevet dette direkte. På bladet kalder man en »spade for en spade«.

Landsretssagfører A har supplerende forklaret, at han med udtrykket »ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi« har givet udtryk for, at det efter de oplysninger, han modtog, måtte være i strid med vedtægterne, at foreningens midler var placeret, som det var oplyst for ham, og at der kunne være en risiko for, at appellants kreditorer i givet fald kunne gøre udlæg i indeståendet. Han opfattede situationen derhen, at ingen af medlemmerne af foreningens bestyrelse havde været opmærksom på denne problemstilling. Han kendte ikke nogen af foreningens bestyrelsesmedlemmer i foreningen. Oplysningerne om, som nævnt i hans skrivelse af 12. januar

1996, at en del af foreningens midler er anbragt på konti i Unibank, som lød på appellanten navn, har han fra de breve fra Unibank, som han fik forevist.

Advokat Hanne Nording har supplerende forklaret, at de vedtægter, hun var i besiddelse af ved mødet den 9. september 1995, formentlig er sendt til hende af Ole Henriksen. Hun gik efter indholdet ud fra, at vedtægten var vedtaget på foreningens stiftende generalforsamling. Så vidt hun husker, fremgik dette af det eksemplar af vedtægterne, hun modtog. På den ekstraordinære generalforsamling den 9. september 1995 redegjorde appellanten for foreningens planer for fremtiden og omtalte de udgifter, foreningen hidtil havde afholdt. Ole Henriksen fortalte hende senere, at foreningens vedtægter endnu ikke var godkendt. Hun har ikke på noget tidspunkt set et regnskab over foreningens indtægter og udgifter.

Advokat Peter Schaumburg-Müller har forklaret, at han i august 1995 fik en henvendelse fra appellanten og Ole Henriksen, som på vegne af Investorforeningen bad ham undersøge mulighederne for, at foreningen kunne sikre sig imod tab, ved at kommanditselskaberne eventuelt gik konkurs. Han foreslog, at der etableredes et anpartsselskab, Komsik, der indtrådte som komplementar i kommanditselskaberne. Han modtog købesummen for anpartsselskabet fra appellanten og indsatte beløbet på en konto i en bank i Kolding, efter appellanten anvisning.

Kim Skøtt har forklaret, at han ikke var medlem af foreningens oprindelige bestyrelse, men senere indtrådte i denne og blev valgt til formand for bestyrelsen, da Ole Henriksen fratrådte. Ved generalforsamlingen den 20. april 1996 blev bestyrelsen genvalgt, og han fortsatte som formand. Bestyrelsen er siden foreningens stiftelse på bestyrelsesmøder løbende blevet orienteret af appellanten om foreningens økonomiske forhold, og appellanten har på møderne forevist bilag, herunder i form af udskrifter fra bank og girokonti for de økonomiske dispositioner, han havde foretaget, ligesom appellanten løbende har forevist den kassekladde vedrørende indtægter og udgifter, han selv førte. Foreningens midler har altid været placeret på bankkonti i foreningens navn. Bestyrelsen efterlevede det oprindelige udkast til vedtægter, i det omfang det var muligt. De 30.000 kr. som maksimum for kasserens trækmulighed blev hurtigt opgivet på grund af størrelsen af de regninger, de modtog, blandt andet vedrørende advokatudgifter. Når appellanten udbetalte beløb ud over de 30.000 kr., underrettede han omgående de øvrige bestyrelsesmedlemmer pr. fax. Disse dispositioner er ikke blevet kritiseret hverken af revisor Morten Sørensen eller af foreningens statsautoriserede revisor. Det er rigtigt, at bestyrelsen i 1995 overvejede at sikre sig økonomisk mod mulige retlige skridt fra anpartsudbydere, og at de i den forbindelse drøftede at oprette en sikringskonto med et indestående på 150.000 kr. Kontoen blev imidlertid aldrig oprettet, ikke mindst fordi appellanten gav udtryk for, at han fandt det tvivlsomt, om en sådan konto lovligt kunne oprettes. Efter en drøftelse besluttede bestyrelsen, at kontoen ikke skulle oprettes. Mødet den 9. september 1995 på Hotel Scandicon i Kolding var ikke en generalforsamling, men et møde, hvor medlemmerne blev orienteret om foreningens videre planer. Bestyrelsen havde af tidsmæssige grunde ikke mulighed for også at udarbejde det nødvendige materiale m.v. til, at der den 9. september 1995 tillige kunne afholdes en formel generalforsamling.

Ole Lett har forklaret, at han er ansat som fuldmægtig i Unibank i Kolding. Han har gennem nogle år kendt appellanten som kunde i banken. En forening kan på samme måde som privatpersoner oprette en indlånskonto i banken. Hvis foreningen ikke har et SE-nummer, oprettes kontoen i foreningens navn med angivelse af opretteren som dispositionsberettiget, og den pågældendes cpr. nr. indberettes til skattemyndighederne. Appellanten fik i begyndelsen af februar 1995 oprettet en konto i banken for investorforeningen. Kontoen blev oprettet i foreningens navn »v/Jens Erik Lehmann«. Indeståendet på kontoen tilhørte ganske klart foreningen, og vidnet har bestemt ikke haft indtryk af, at appellanten har sammenblandet sine egne og foreningens midler. Når Unibank i brevene af 12. december 1995 til henholdsvis Ole Henriksen og appellanten nævner, at foreningens konti i banken er oprettet i appellanten »private regi«, er det blot udtryk for, at appellanten og ingen andre var berettiget til at disponere over indeståendet. En ændring i dispositionsadgangen krævede særskilt dokumentation, f.eks. i form af godkendte vedtægter. Bankens brev af 12. december 1995 til appellanten er udfærdiget af vidnet og godkendt af bankens juridiske afdeling. Vidnet har ikke i januar måned 1996 modtaget en telefonisk henvendelse om sagen fra Ekstra Bladet. Havde han fået en sådan henvendelse, ville han under ingen omstændigheder have givet bladet oplysninger om konkrete konti.

Landsrettens begrundelse:

Det må ved bedømmelse af denne injuriersag lægges til grund, at Investorforeningen af 22.02 1995 havde sine midler stående på en bankkonto, der lød på »Investorforeningen af 22.02 1995 v/Jens Lehmann«.

Midlerne var således ikke anbragt på en konto tilhørende Jens Lehmann, og hans private kreditorer ville derfor ikke have kunnet gøre udlæg i Investorforeningens penge. Der forelå ikke nogen sammenblanding mellem Investorforeningens penge og private midler tilhørende foreningens kasserer Jens Lehmann.

Ekstra Bladet var, inden bladet skrev den omtvistede artikel den 23. januar 1996, bekendt med de faktiske forhold, men om journalist Hanne Fücksel og redaktør Bent Falbert forstod denne sammenhæng, er efter de forklaringer, de har givet, mere tvivlsomt.

Den 23. januar 1996 offentliggjorde Ekstra Bladet en artikel, hvor de sigtede kriminalinspektør Jens Lehmann for at »skjule formue ulovligt« og »ulovlig og yderst uheldig sammenblanding af sin private økonomi og økonomien i en forening med ca. 2.500 medlemmer, hvori Lehmann er kasserer«, og skrev på Ekstra Bladets kioskplakater »Krimichef taget i fusk«. Ekstra Bladet skrev dette, uanset at bladet dagen inden af advokat Hans Keld Andersen bl.a. var blevet gjort bekendt med, at investorforeningens midler stod på konti oprettet i foreningens navn, Investorforeningen

af 22.02 1995.

De udtalelser, som Ekstra Bladet herefter fremsatte om kriminalinspektør Jens Lehmann, må anses som objektivt set urigtige sigtelser af stærkt ærekrænkende art.

Journalist Hanne Fücksel og redaktør Bent Falbert har handlet forsætligt ved at fremsætte disse udtalelser uden i det mindste at undersøge, om bladets oprindelige oplysninger, som i øvrigt stammede fra en anonym kilde, måtte være urigtige, hvilket de rent faktisk var. Ekstra Bladet vidste f.s.v. godt, at dette var tilfældet, hvilket fremgår af, at bladet dagen efter, d. 24. januar 1996, i en opfølgingsartikel bl.a. skrev det, der er rigtigt, at pengene stod på en konto, hvis indehaver var »Investorforeningen af 22.02 1995 v/Jens Lehmann«. Det stod naturligvis Ekstra Bladets journalist og ansvarshavende redaktør fuldstændig klart, at en påstået sammenblanding af private midler med foreningsmidler er en stærkt belastende sigtelse, ikke mindst for en kriminalinspektør.

Selv om Unibanks skrivelse af 12. december 1995 og lrs. A's brev af 12. januar 1996 efter deres indhold gav indtryk af, at Jens Lehmann som kasserer i Investorforeningen af 22.02 1995 havde foreningens midler stående på sin private bankkonto og dermed blandede sine private midler og investorforeningens penge sammen, kan dette ikke fritage hverken journalist Hanne Fücksel eller chef- og ansvarshavende redaktør Bent Falbert for strafansvar.

Hverken journalist Hanne Fücksel eller redaktør Bent Falbert kan frigøre sig for ansvar ved at benytte citater fra private breve, ej heller selv om de hidrører fra henholdsvis en bank og en advokat, når disse udsagns rigtighed var blevet bestridt over for Ekstra Bladet såvel af Jens Lehmann som af dennes advokat. Disse breve er under disse omstændigheder heller ikke i sig selv nok til at give Ekstra Bladet føje hverken til at tro på sigtelsernes rigtighed eller til at tro på, at deres rigtighed kunne bevises, når en nærmere efterprøvning ikke blev gennemført. Ekstra Bladet har naturligvis ikke frit kunnet vælge at gengive den historie, som gav de bedste overskrifter. Det kan ej heller anses som en undskyldning, hvis journalist Hanne Fücksel og redaktør Bent Falbert, hvilket noget kunne tyde på, ikke har kunnet skelne imellem en privat bankkonto tilhørende Jens Lehmann og en konto lydende på Investorforeningen af 22.02 1995 v/Jens Lehmann. Hvis man vil skrive avisartikler om foreningsforhold, er det mindste, man kan kræve, at journalisten sætter sig ind i forholdene, og kravene stiger selvsagt, jo mere kritisk bladet vælger at ytre sig. I det foreliggende tilfælde må den gentagne brug af ordet »ulovlig« om Jens Lehmanns adfærd, den helt ugrundede beskyldning for, at han ville »skjule formue ulovligt«, og ordene »taget i fusk« anses som skærpende omstændigheder, da der er tale om potenserende sigtelser.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10, stk. 1, hjemler en ytringsfrihed, som Ekstra Bladet på den ene side kan påberåbe sig, da der er tale om forhold af en vis samfundsmæssig betydning, men ytringsfriheden må på den anden side i.h.t. samme konventions artikel 10, stk. 2, udøves med respekt af det, der er foreskrevet ved lov, bl.a. »for at beskytte andres gode navn og rygte«, hvilket ganske åbenbart ikke er sket i dette tilfælde, fordi sigtelserne var usande.

Det tiltrædes derfor, at journalist Hanne Fücksel og redaktør Bent Falbert, som fastslået ved byrettens dom af 4. marts 1997, har gjort sig skyldige i overtrædelse af straffelovens § 267, stk. 1.

Journalist Hanne Fücksel straffes med 10 dagbøder a 1.000 kr., med en forvandlingsstraf af 10 dages hæfte. Ansvarshavende redaktør Bent Falbert straffes med 20 dagbøder a 2.500 kr., med en forvandlingsstraf af 20 dages hæfte. Under hensyn til den mediedækning, Ekstra Bladets artikel om denne sag fik i januar 1996, pålægges det de indstævnte Hanne Fücksel og Bent Falbert in solidum at betale omkostninger med 50.000 kr. til Jens Lehmann til offentliggørelse af denne doms begrundelse og konklusion i et eller flere dagblade efter Jens Lehmanns valg ifølge straffelovens § 273, stk. 2.

De indstævne Hanne Fücksel og Bent Falbert pålægges endvidere in solidum i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 at betale en godtgørelse på 25.000 kr. for den retsstridige krænkelse, de har påført Jens Lehmann.

I medfør af straffelovens § 273, stk. 1, kendes følgende sigtelser i Ekstra Bladet for den 23. januar 1996 fremsat dels på bladets forside, dels på side 4-5 og på Ekstra Bladets kiosklakat ubeføjede:

- a) »Krimi-chef skjuler formue ulovligt«.
- b) »Den øverste chef for kriminalpolitiet i Odense, chefkriminalinspektør Jens Erik Lehmann har snart i 1 år praktiseret en ulovlig og yderst uheldig sammenblanding af sin private økonomi og økonomien i en forening med ca. 2500 medlemmer, hvori Lehmann er kasserer«.
- c) »Der er sket en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi«.
- d) »Krimi-chef taget i fusk«.

For så vidt angår de ytringer, som lrs. A fremsatte i et brev af 12. januar 1996 til sin klient Ole Henriksen, som i december 1995 var blevet frataget sin post som formand for bestyrelsen i Investorforeningen af 22.02 1995, bemærkes, at hans ordvalg, »en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi«, vedrørende Jens Lehmann må anses som fremsættelse af en ærekrænkende sigtelse, selvom ytringen blev fremsat i et brev til en klient og under omstændigheder, hvor lrs. A ikke havde grund til at forvente, at sigtelsen ville blive videre udbredt eller offentliggjort af hans klient Ole Henriksen.

Straffen for overtrædelse af straffelovens § 267, stk. 1, findes imidlertid at kunne bortfalde i henhold til straffelovens § 269, stk. 2, fordi Unibanks skrivelse af 12. december 1995 må antages at have givet lrs. A tilstrækkelig føje til at anse sigtelsen for sand, fordi det af brevet fremgår, at lrs. A's råd og vurdering alene bygger på det materiale og de

oplysninger om Investorforeningen af 22.02 1995, som hans klient havde givet ham, uden at der var noget, som kunne give lrs. A's anledning til at tvivle på oplysningernes rigtighed.
Appellanten Jens Lehmanns påstande over for lrs. A om ikendelse af bødestraf, mortifikation, omkostninger til offentliggørelse af denne dom og godtgørelse for tort tages som fastslået i byrettens dom ikke til følge.
Med sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt.

Hanne Fücksel og Bent Falbert betaler in solidum sagsomkostninger for begge retter med 30.000 kr. til Jens Lehmann.

I forholdet mellem indstævnte A og appellanten Jens Lehmann betaler ingen af parterne sagsomkostninger til modparten hverken for byretten eller landsretten.

Højesterets dom.

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 4. marts 1997 og af Østre Landsrets 18. afdeling den 20. november 1997.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Pontoppidan, Melchior, Per Sørensen, Asbjørn Jensen og Søgaard. Appellanten, A, har påstået frifindelse.

Indstævnte, Jens Lehmann, har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

A har til støtte for frifindelsespåstanden bl.a. gjort gældende, at hans ytring - »en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi« - i brevet af 12. januar 1996 ikke er en sigtelse omfattet af straffelovens § 267, stk. 1, der må læses i lyset af bestemmelsen i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10. Han havde endvidere ikke forsæt til at overtræde § 267, idet han havde en beføjet tro på, at udtalelsens rigtighed kunne bevises. Der tilkommer ham i øvrigt som advokat et særligt ytringsprivilegium i forhold til klienten. Vurderingen blev i god tro fremsat til berettiget varetagelse af klientens tarv, og det gøres derfor subsidiært gældende, at ytringen er straffri, jf. straffelovens § 269, stk. 1.

Jens Lehmann har navnlig gjort gældende, at A's ordvalg indeholder en sigtelse omfattet af § 267, stk. 1, idet der er tale om en beskyldning for et underslæbs- eller mandatsvigslignende forhold. Sigtelsen er fremsat forsætligt, idet A vidste, at ordvalget ville være krænkende. Det bestrides, at der tilkommer en advokat et særligt ytringsprivilegium i forbindelse med rådgivning af en klient, og det er uden betydning, om A påregnede, at sigtelsen ville blive videregivet eller offentliggjort. Betingelserne for straffrihed efter § 269, stk. 1, er ikke opfyldt. Derimod bestrides det ikke, at A havde føje til at anse sigtelsen for sand, jf. § 269, stk. 2.

Parterne er enige om at lægge til grund, at A til brug for udtalelsen i brevet af 12. januar 1996 ikke har haft andre dokumenter til disposition end brevet af 12. december 1995 fra Unibank til Ole Henriksen og det sæt vedtægter, der er nævnt i landsrettens dom.

Højesterets bemærkninger.

Fire dommere - Pontoppidan, Melchior, Per Sørensen og Søgaard - udtaler:

Udtalelsen i A's brev af 12. januar 1996 - »en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi« - må opfattes således, at Jens Lehmann, der var kasserer i foreningen, har foretaget denne sammenblanding med en heraf følgende risiko for misbrug af dispositionsretten. Uanset brevets øvrige indhold tiltræder vi herefter, at udtalelsen er en sigtelse for et forhold, der er egnet til at nedsætte Jens Lehmann i medborgeres agtelse, jf. straffelovens § 267, stk. 1.

Det må lægges til grund, at A havde det fornødne forsæt. Ved afgørelsen heraf kan det ikke tillægges betydning, om han havde beføjet tro på, at udtalelsens rigtighed kunne bevises.

Det er ubestridt, at A havde føje til at anse sigtelsen for at være sand. Brevet indeholder en vurdering og rådgivning på grundlag af de oplysninger og dokumenter, klienten havde forsynet A med. I forbindelse med en sådan vurdering og rådgivning af en klient må der indrømmes en advokat en ikke ubetydelig margen. Selv om A måtte regne med, at klienten ville bruge brevets indhold i forhold til investorforeningen, finder vi, at han, der var i god tro, ikke med sit ordvalg har overskredet grænserne for den berettigede varetagelse af klientens tarv.

Sigtelsen er derfor straffri, jf. straffelovens § 269, stk. 1. Som følge heraf stemmer vi for at tage A's påstand om frifindelse til følge.

Dommer Asbjørn Jensen udtaler:

Udtalelsen »en uheldig og ulovlig sammenblanding af foreningens og den pågældendes private økonomi« indgår i A's redegørelse om foreningsdannelsen, og udsagnet skal læses i denne sammenhæng. Af redegørelsen fremgår det bl.a., at foreningen har en bestyrelse, og at en del af foreningens midler er anbragt på konti, der lyder på Jens Lehmann. Det er således ikke anført, at det skulle være Jens Lehmann, der havde foretaget en »uheldig og ulovlig sammenblanding«. Redegørelsen indeholder endvidere en angivelse af, på hvilken måde foreningens midler kunne blive berørt af den anførte sammenblanding. A anfører i den forbindelse alene, at Lehmanns kreditorer som følge af sammenblandingen ville kunne tilegne sig foreningens midler, men det end ikke antydes, at sammenblandingen medfører risiko for, at Lehmann kunne tænkes at misbruge sin adgang til at råde over pengene. Udsagnet indeholder således en kritik af den måde, foreningens ledelse har anbragt foreningens midler på, men jeg finder det betænkeligt at fastslå, at udsagnet læst i sin sammenhæng tillige fremtræder som en sigtelse rettet mod Jens Lehmann, der er

egnet til at nedsætte ham i medborgeres agtelse. Jeg finder derfor, at udtalelsen ikke er omfattet af straffelovens § 267, stk. 1. Med denne begrundelse stemmer også jeg - der i øvrigt er enig med flertallet i forståelsen af forsætskravet til § 267 og rækkevidden af § 269, stk. 1 - for at tage A's påstand om frifindelse til følge.

Thi kendes for ret: Appellanten, A, frifindes. I sagsomkostninger for byret, landsret og Højesteret skal indstævnte, Jens Lehmann, inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse betale 40.000 kr. til A.

Direkte webadresse: <http://www.cfje.dk/cfje/lovbasen.nsf/ID/LB03869625>
Center for Journalistik og Efteruddannelse